

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Regionsudvalget

51. plenarforsamling af 9. oktober 2003

2004/C 23/01	Regionsudvalgets udtalelse om »Regionsudvalgets forslag til regeringskonferencen« . .	1
2004/C 23/02	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet Handel og udvikling Hvordan udviklingslandene kan hjælpes til at få udbytte af handel«	8
2004/C 23/03	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig foderstof- og fødevarekontrol«	14
2004/C 23/04	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Industripolitik i et udvidet Europa«	16

DA

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 23/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 508/2000/EF af 14. februar 2000 om indførelse af KULTUR 2000-programmet«	20
2004/C 23/06	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets afgørelse 2000/821/EF af 20. december 2000 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (MEDIA PLUS — Udvikling, distribution og markedsføring)«, og — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 163/2001/EF af 19. januar 2001 om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (MEDIA-UDDANNELSE) (2001-2005)«	24
2004/C 23/07	Regionsudvalgets udtalelse om »Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006)«	27
2004/C 23/08	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet Vejen til lettere tilgængelige samt mere retfærdige og styrede asylsystemer«	30
2004/C 23/09	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki om udformningen af en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -handel, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold«	33
2004/C 23/10	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd«, og — »Meddelelse fra Kommissionen — Bane vejen for et nyt instrument for nabolandene«	36

II

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

Regionsudvalgets udtalelse om »Regionsudvalgets forslag til regeringskonferencen«

(2004/C 23/01)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til præsidiets beslutning af 1. juli 2003 om at afgive udtalelse i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, og henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU,

under henvisning til »Udkast til traktat om en forfatning for Europa«, fremlagt for formanden for Det Europæiske Råd i Rom den 18. juli 2003 (CONV 850/03),

under henvisning til »Erklæring om Unionens fremtid«, vedtaget af Det Europæiske Råd i Nice,

under henvisning til formandskabets konklusioner af Det Europæiske Råd i Laeken den 14.-15. december 2001 og navnlig Laeken-erklæringen om EU's fremtid,

under henvisning til formandskabets konklusioner af Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003,

under henvisning til Europa-Parlamentets resolution om udkastet til traktat om indførelse af en europæisk forfatning for Europa, og Europa-Parlamentets udtalelse om indkaldelse af regeringskonferencen (A5-0299/2003),

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen i henhold til artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Union om afholdelse af en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer med henblik på ændring af traktaterne (KOM(2003) 548 endelig),

under henvisning til Regionsudvalgets resolution af 3. juli 2003 om Det Europæiske Konvents anbefalinger (CdR 198/2003 fin) ⁽¹⁾ (CONV 827/03),

under henvisning til de forslag, Regionsudvalget har indgivet til Det Europæiske Konvent under dets arbejde og som ikke er indeholdt i forfatningsudkastet (jf. bilag 1),

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 169/2003 rev.) vedtaget den 26. september 2003 af udvalgets Underudvalg for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU (ordførere: Albert Bore, formand for Regionsudvalget, formand for Birmingham City Council (UK-PSE) og Reinhold Bocklet, første næstformand for Regionsudvalget, minister for forbunds- og EU-anliggender i Bayern (D-PPE)), og

⁽¹⁾ EUT C 256 af 24.10.2003, s. 62.

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Erklæringen om Unionens fremtid fra Det Europæiske Råd i Nice fastlagde retningslinjerne for den proces, hvis slutfase vi snart står over for i form af regeringskonferencen. Den stillede følgende fire spørgsmål i forbindelse med processen: Hvordan fastlægger og overvåger man en mere præcis afgrænsning af EU's og medlemsstaternes beføjelser, som afspejler subsidiaritetsprincippet; hvilken status skal EU's charter om grundlæggende rettigheder, der blev proklameret i Nice, have, jf. konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Köln; en forenkling af traktaterne med det formål at gøre dem klarere og mere forståelige uden at ændre dem indholdsmæssigt; de nationale parlamenters rolle i EU's struktur;
- 2) Læken-erklæringen af december 2001 gav et konvent om EU's fremtid mandat til at bane vejen for denne regeringskonference på en så bred og åben måde som muligt og behandle følgende spørgsmål: En bedre fordeling og definition af kompetencer i EU, forenkling af EU's lovgivningsinstrumenter, mere demokrati, åbenhed og effektivitet i EU, en forfatning for Europas borgere;
- 3) større anerkendelse af den lokale og regionale dimension inden for EU's nye struktur vil både gøre EU mere effektiv og forbedre dens forbindelser til borgerne;
- 4) det udkast, som Det Europæiske Konvent har forelagt stats- og regeringscheferne, udgør fundamentet for den fremtidige traktat om indførelse af en forfatning for Europa og skal færdiggøres af regeringskonferencen —

på sin 51. plenarforsamling den 9. oktober 2003 enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

Den overordnede ramme

1.1. betragter beslutningstagning tæt på borgerne som en nødvendig modvægt og et supplement til den generelle globaliseringstendens;

1.2. finder, at den europæiske integration i et udvidet EU ikke længere bør begrænses til økonomisk samarbejde, men i stigende grad bør medføre politisk beslutningstagning, hvor der tages hensyn til de lokale og regionale myndigheds synspunkter, eftersom den pågældende beslutningsproces i reglen har indvirkning på samtlige forvaltningsniveauer;

1.3. mener, at hvis de lokale og regionale myndigheder skal deltage fuldt i beslutningsprocessen på EU-plan vedrørende områder, hvor de har ansvaret for gennemførelsen, bør de holdes grundigt informeret om de igangværende processer, ligesom passende forhåndskonsultation er vigtig;

1.4. ser positivt på den generelle tendens siden de tidlige 1990'ere til at tage hensyn til den lokale og regionale dimension i EU's beslutningsproces, hvilket kom til udtryk i oprettelsen af Regionsudvalget samt i den parallelle udvikling med udvidede ansvarsområder og beføjelser for de subnationale niveauer, som afspejler decentraliseringstendensen inden for en række medlemsstater;

1.5. anser Kommissionens hvidbog om EU-styreformer for at være en anerkendelse af, at EU har bevæget sig ind i en ordning med myndighedsopdeling i flere niveauer, og at de lokale og regionale myndighedsniveauer følgelig må spille en udvidet rolle, og at der må tages større hensyn til deres beføjelser;

1.6. understreger behovet for regelmæssig dialog mellem Kommissionen og de lokale og regionale myndigheder og de sammenslutninger, som repræsenterer dem, og mener, at Regionsudvalget er i stand til at fremme en effektiv dialog om centrale politiske spørgsmål;

1.7. finder, at den samarbejdsprotokol, der er undertegnet af Kommissionen og Regionsudvalget, udgør et vigtigt grundlag for tættere samarbejde, og at det nu er passende at uddybe dette samarbejde for at afspejle Regionsudvalgets rolle med at repræsentere Europas lokale myndigheders og regioners fælles interesser;

1.8. ser positivt på den øgede inddragelse af Regionsudvalget i uofficielle rådsmøder;

1.9. gentager sin opfordring om, at budgetmæssige og administrative evalueringer af Kommissionens vigtigste forslag skal omfatte en analyse af konsekvenserne for de lokale og regionale myndigheder;

Konventets arbejdsproces og høringer

1.10. er glad for, at Det Europæiske Konvent anerkender de lokale og regionale myndigheders plads og rolle i den europæiske integrationsproces, hvilket ikke mindst kom til udtryk i afholdelsen af et helt møde om dette emne;

1.11. er tilfreds med det gode samarbejde, som har udviklet sig mellem Regionsudvalget og sammenslutningerne af lokale og regionale myndigheder i forbindelse med konventet;

1.12. glæder sig over de gode forbindelser, som også er blevet udviklet med Europa-Parlamentet i forbindelse med forberedelsen af deres betænkning om de regionale og lokale myndigheders rolle i den europæiske integration, og ser frem til en yderligere styrkelse af forbindelserne med parlamentet;

1.13. skønner, at det nu er på tide at udvide den lokale og regionale dimensions rolle inden for EU's styreformer og EU's institutionelle opbygning, som det blev vedtaget på konventets møde den 7. februar 2003;

Evaluerings af ny forfatning

1.14. udtrykker tilfredshed med den konsensus, der har været om en forfatning for de europæiske borgere, som repræsenterer et historisk gennembrud i den europæiske integrationsproces;

1.15. ser med tilfredshed på de betydelige fremskridt, som konventsmedlemmerne har gjort med hensyn til at sikre en bedre afgrænsning og fordeling af Unionens beføjelser, at forenkle Unionens instrumenter og at styrke de europæiske institutioners demokratiske legitimitet, gennemsigtighed og effektivitet, men påpeger, at det er nødvendigt for EU's fortsatte udvikling løbende at undersøge og afgøre, hvilke opgaver en betydeligt udvidet Union sammen kan yde;

1.16. glæder sig over, at de lokale og regionale myndigheders rolle i EU får sin forfatningsmæssige anerkendelse i udkastet til traktat om indførelse af en forfatning i Europa, navnlig hvad angår:

- den vægt, der lægges på grundlæggende værdier og rettigheder,
- respekten for det lokale og regionale selvstyre,
- anerkendelse af den sproglige og kulturelle mangfoldighed,
- indarbejdning af hensynet til territorial samhørighed i Unionens målsætninger,
- anerkendelse af vigtigheden af nærdemokrati i Unionen,

- den nye definition af nærhedsprincippet,
- den tidligere konsultation af de repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet i forbindelse med fremsættelse af forslag til retsakter,
- inddragelse af Regionsudvalget i ex post-kontrollen med anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- Regionsudvalgets ret til fremtidigt at indbringe klager for EF-Domstolen for at bevare sine prerogativer,
- forlængelse af dets medlemmers mandat fra 4 til 5 år på linje med Kommissionen og Europa-Parlamentet;

1.17. bifalder Regionsudvalgets fremtidige ansvarsområder og rettigheder ifølge udkastet til forfatning, herunder subsidiaritetsprotokollen. Regionsudvalget er klar til at foretage den nødvendige interne omorganisering, så det kan opfylde sit udvidede ansvar på en effektiv måde;

1.18. erkender, at der er behov for at styrke udvalgets interne mekanismer til at udarbejde høringsudtalelser om forventede nye obligatoriske høringsområder, til at reagere på Kommissionens anmodninger om perspektiv- og effektrapporter og for at kunne arbejde effektivt i forhold til EU-domstolen, når dette er nødvendigt;

1.19. understreger, at hvis Regionsudvalget tildeles udvidede obligatoriske høringsområder ud over de allerede udvidede fælles beslutningsbeføjelser med Europa-Parlamentet, som nævnes i udkastet til forfatning, bør forbindelserne uddybes for at øge parlamentets forståelse af den lokale og regionale dimension. Det er i den henseende også passende, at parlamentet i større grad hører Regionsudvalget, ligesom de nuværende traktater giver mulighed for;

1.20. ser frem til at deltage regelmæssigt i relevante møder i ministerrådet, inklusive uofficielle rådsmøder, for at tale de lokale og regionale myndigheders sag.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1. opfordrer stats- og regeringscheferne til at godkende udkastet til traktat om indførelse af en forfatning for Europa og bruge det som udgangspunkt for forhandlingerne på regeringskonferencen, idet udkastet til traktat afspejler den omhyggeligt forhandlede balance, som Det Europæiske Konvent har opnået;

2.2. anmoder dog om, at der foretages små, men vigtige ændringer, som præciseres nærmere i den foreliggende udtalelse for at løse de uoverensstemmelser, der er mellem de forskellige dele af traktaten, men uden at forrykke den interinstitutionelle balance;

2.3. henstiller derfor, at Regionsudvalgets obligatoriske høringsområder i overensstemmelse med udviklingen af Regionsudvalgets rolle i del I og i subsidiaritetsprotokollen udvides i del III, så de omfatter politikker, som har en direkte virkning på lokalt og regionalt niveau, herunder landbrug, statsstøtte og almene tjenesteydelser, forskning og udvikling, erhvervsliv og indvandring, social beskyttelse, sikkerhed og retfærdighed;

2.4. anmoder om, at dets nuværende funktion styrkes gennem en horisontal klausul, der fastsætter, at Regionsudvalget skal høres på områder med delt kompetence, i forbindelse med foranstaltninger til samordning af de økonomiske politikker og af beskæftigelsespolitikkerne samt på områder, hvor EU kan beslutte at gennemføre koordinerende, supplerende eller understøttende tiltag;

2.5. er enig med Kommissionen i, at der i udkastet til forfatningstraktat er en vis uoverensstemmelse mellem Unionens mål og målene for visse politikker, som ikke er gennemgået, og opfordrer regeringskonferencen til at sikre, at der er overensstemmelse mellem samtlige bestemmelser i forfatningen, og til at fastsætte retningslinjer for en opdatering af Unionens politikker;

2.6. henstiller ydermere, at der ud over Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter også henvises til Regionsudvalget i afsnit VI om Unionens demokratiske liv, artikel I 45 om princippet om repræsentativt demokrati, eftersom udvalgets medlemmer repræsenterer det demokratiske nærhedsprincip i EU-institutionerne;

2.7. kræver, at regionale ministre skal have ret til at deltage på møder i Rådet i henhold til EF-traktatens artikel 203, og at dette også skal gælde fremover;

2.8. kræver, at der tages hensyn til forslaget både fra Regionsudvalgets repræsentanter på konventet og fra en lang række repræsentanter for landene, Europa-Parlamentet og nationale parlamenter om, at man medtager grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde i del III, da regionerne i både medlemsstaterne og i tiltrædelseslandene anser dette for at være særligt vigtigt i den europæiske integrationsproces og opfordrer regeringskonferencen til at sikre, at forfatningen fastlægger et klart retsgrundlag for en sådan støtte til venskabsaftaler;

2.9. kræver, at det klart fremgår af forfatningstraktaten, at Den Europæiske Union må sikre lokale, regionale og nationale myndigheders beføjelser hvad angår almene tjenesteydelser;

2.10. gentager opfordringen fra Det Europæiske Konvents formand, Valéry Giscard d'Estaing, om, at den kommende regeringskonference skal fungere på en lige så gennemsigtig måde som Det Europæiske Konvent, og kræver derfor, at man offentliggør eventuelle væsentlige ændringer til udkastet til forfatning, så borgerne kan informeres og eventuelt reagere;

2.11. støtter forslaget om fremover at anvende Konventets åbne metode mere permanent i forbindelse med revision af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og mener, at den vil blive styrket, hvis repræsentanter for Regionsudvalget inddrages som fuldgældende deltagere, og hvis der er større feedback på diskussioner for og fra de nationale parlamenter.

Bruxelles, den 9. oktober 2003

Albert BORE
Formand for
Regionsudvalget

BILAG

til Regionsudvalget udtalelse

Resumé af de vigtigste forslag, som Regionsudvalget har indgivet til Det Europæiske Konvent under dets arbejde og som ikke er indeholdt i udkastet til forfatning (CONV 850/03 af 18. juli 2003)

— **STATUS I DEN NYE FORFATNINGSARKITEKTUR:**

I del 1 i forfatningsudkastet har Regionsudvalget anmodet om at blive indføjet på listen over institutioner i artikel 18, stk. 2, og har også indgivet følgende ændringsforslag:

Artikel 31: Unionens rådgivende organer **Regionsudvalget**

1. Europa-Parlamentet, Ministerrådet og Kommissionen bistås af et Regionsudvalg **for at garantere, at der tages hensyn til den lokale, regionale og territoriale dimension samt de europæiske folks mangfoldighed af kulturer og traditioner, når Unionens politikker udarbejdes, fastlægges og evalueres. Udvalget skal også medvirke i overvågningen af overholdelsen af subsidiaritets-, nærheds- og proportionalitetsprincipperne.**
2. Regionsudvalget består af repræsentanter for regionale og lokale myndigheder, der **enten** skal være **valgt** til en regional eller lokal myndighed eller være politisk ansvarlige over for en valgt forsamling. Regionsudvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Unionens almene interesse.
3. **Regionsudvalget skal høres af Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen på de områder, der nævnes i artikel 13, 14 og 16 og i henhold til de bestemmelser, der er fastlagt i del III. Som observatør overvåger udvalget lovgivningsproceduren på disse områder ⁽¹⁾.**
4. **Regionsudvalget kan høres af Europa-Parlamentet, Ministerrådet eller Kommissionen i alle andre tilfælde, især vedrørende grænseoverskridende samarbejde, hvor en af disse tre institutioner finder det hensigtsmæssigt.**
5. **Regionsudvalget kan afgive en udtalelse på eget initiativ i sager, hvor dette anses for hensigtsmæssigt.**
6. Reglerne for **dette udvalgs** sammensætning, udpegelse af **dets** medlemmerne, **dets** opgaver og **dets** funktion er fastsat i artikel 268, 269, 270 **III-292 til III-294** i forfatningens del H **III**. Reglerne for **detssammensætningen** revideres med jævne mellemrum af Ministerrådet på forslag af Kommissionen **efter en udtalelse fra Europa-Parlamentet og Regionsudvalget** under hensyn til den økonomiske, sociale og demografiske udvikling i Unionen.

I del III har Regionsudvalget foreslået følgende ændringer af artikel III-294:

Regionsudvalget høres af Europa-Parlamentet, Ministerrådet eller Kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i forfatningen, og **på områderne nævnt i artikel 13, 14 og 16 i alle andre tilfælde, især vedrørende grænseoverskridende samarbejde, hvor en af disse institutioner finder det hensigtsmæssigt.**

I tilfælde, hvor udvalget skal høres i henhold til denne forfatning, skal den institution, som har anmodet om udvalgets udtalelse, begrunde, hvis den ikke har fulgt udvalgets henstillinger.

Regionsudvalget har ret til at indgive skriftlige og mundtlige spørgsmål til Kommissionen.

⁽¹⁾ Jf. CONV 618/03 Regionsudvalgets bidrag til konventet.

— **UDVIDELSE AF REGIONSUDVALGETS HØRINGSOMRÅDER**

Beskrivelse af Regionsudvalgets ændringsforslag, der er indført på Det Europæiske Konvent i del III af udkastet til forfatning

Nye prioriteringsområder, hvor Regionsudvalget ønsker at blive hørt:

- Bestemmelser for udøvelse af valgret og valgbarhed ved kommunale valg III-10
- Kommissionen aflægger rapport om unionsborgerskab III-13
- Liberalisering af tjenesteydelser III-32
- Harmonisering af lovgivning om indirekte beskatning III-62
- Tilnærmelse af lovgivning vedrørende det indre marked III-64, III-65
- Statsstøtte III-56, III-57, III-58
- Samarbejde vedrørende social beskyttelse III-116
- Landbrug III-127
- Forskning og teknologisk udvikling III-149, III-150, III-151, III-152, III-154

Prioriteringsområder, hvor Regionsudvalget ønsker, at der indføres en henvisning til de lokale og regionale myndigheder for følgende af Unionens politikker

- Almene tjenesteydelser III-6
- Statsstøtte III-56, 57
- Intern sikkerhed (et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed) III-158-178
- Tilnærmelse af lovgivning vedrørende det indre marked III-64, III-65

— **REGIONSUDVALGETS SAMMENSÆTNING**

Regionsudvalget fremlagde i forbindelse med dette spørgsmål et ændringsforslag om nødvendigheden af at blive hørt, men fremsatte ikke et forslag om sin fremtidige sammensætning

Artikel III-292

Antallet af medlemmer af Regionsudvalget må ikke overstige 350. Ministerrådet vedtager **efter at have hørt Regionsudvalget** med enstemmighed en europæisk afgørelse om Udvalgets sammensætning.

— **UDKAST TIL PROTOKOL OM ANVENDELSE AF NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETS-PRINCIPPET**

Regionsudvalget fremsatte en række ændringsforslag til udkastet til protokol, som nu er ændret væsentligt i forhold til den oprindelige udgave. De centrale forslag fra Regionsudvalget omfatter en anmodning om, at Kommissionen hører Regionsudvalget på flere områder, og at Regionsudvalget skal modtage alle officielle tekster ligesom EU-institutioner og nationale parlamenter.

Især ønsker Regionsudvalget at blive inddraget i forsvaret af subsidiaritetsprincippet parallelt med de nationale parlamenter i den tidlige advarselsperiode på seks uger og have ret til at udarbejde en begrundet udtalelse, hvis forslaget ikke er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Endelig anmoder Regionsudvalget også om, at det modtager Kommissionens rapport om anvendelse af forfatningens artikel 9 ligesom de øvrige institutioner og medlemsstaternes nationale parlamenter.

— UNIONENS DEMOKRATISKE LIV

Artikel 45, stk. 2

Borgerne er direkte repræsenteret på EU-plan i Europa-Parlamentet. Medlemsstaterne er repræsenteret i Det Europæiske Råd og i Ministerrådet af deres regeringer, der selv er ansvarlige over for de nationale parlamenter, som deres borgere har valgt. **De lokale og regionale myndigheder er repræsenteret af Regionsudvalget, hvis medlemmer er valgt af borgerne eller er politisk ansvarlige over for en valgt forsamling.**

— GRÆNSEOVERSKRIDENDE OG TVÆRREGIONALT SAMARBEJDE

Grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde har en lang tradition i Europa. Det er et socio-kulturelt grundlag for den europæiske integration. Et retsgrundlag er derfor nødvendigt for, at Unionen kan muliggøre et sådant samarbejde.

Artikel 3

3. Den fremmer økonomisk, social og territorial samhørighed, **tværregionalt og grænseoverskridende samarbejde** og solidaritet mellem medlemsstaterne.

Artikel 13

Tilføjelse til vigtigste områder med delt kompetence: **»grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde«**.

Artikel 56

Grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde kan udgøre et vigtigt element i godt naboskab.

Artikel III-116

For at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed udvikler og fortsætter denne sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Unionen stræber navnlig efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikter. **Den skal fremme grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde.**

— REVISION AF TRAKTATEN

Endelig har Regionsudvalget anmodet om at blive medtaget som fuldgyldigt medlem i en eventuel procedure for revision af traktaten om forfatningen i artikel IV-7.

**Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet
Handel og udvikling Hvordan udviklingslandene kan hjælpes til at få udbytte af handel«**

(2004/C 23/02)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om »Handel og udvikling — Hvordan udviklingslandene kan hjælpes til at få udbytte af handel« (KOM(2002) 513 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 11. februar 2003 om at høre Regionsudvalget om dette emne i henhold til artikel 265, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og i henhold til brevet fra Loyola de Palacio, næstformand for Kommissionen, til Albert Bore, formand for Regionsudvalget, af samme dato om at høre udvalget om dette emne i henhold til samarbejdsprotokollen fra 2001,

under henvisning til »Protokol om samarbejdsformer mellem Europa-Kommissionen og Regionsudvalget«, underskrevet af de respektive formænd den 20. september 2001 (DI CdR 81/2001 rev.),

under henvisning til præsidiets beslutning af 9. oktober 2002 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil (punkt 7, litra b, i dagsordenen, 2002/DEV/5),

under henvisning til artikel 177 og 178 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000,

under henvisning til Rådets og Kommissionens fælles erklæring om EU's udviklingspolitik af 10. november 2000,

under henvisning til konklusionerne fra det fjerde WTO-ministtermøde i Doha i november 2001,

under henvisning til konklusionerne fra de internationale konferencer i henholdsvis Monterrey om finansiering af udvikling i marts 2002 og i Johannesburg om bæredygtig udvikling i september 2002,

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om »Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik« (KOM(2000) 212 endelig),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Mod et globalt partnerskab for bæredygtig udvikling« (KOM(2002) 82 endelig),

under henvisning til Europa-Parlamentets betænkning om kapacitetsopbygning i udviklingslandene af 18. marts 2003 [A5-0066/2003 — 2002/2157(INI)],

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Videreførelse af WTO-forhandlingerne« (CdR 181/2002 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 100/2003 rev.), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 23. maj 2003 med Ron Watson, medlem af Sefton Metropolitan District Council (UK/PPE), som ordfører, og

⁽¹⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 37.

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Integrationen af udviklingslandene, især de mindst udviklede blandt dem, i verdensøkonomien er en forudsætning for deres vækst og for en bæredygtig økonomisk og social udvikling,
- 2) Fællesskabets politik med hensyn til udviklingssamarbejde skal fremme en bæredygtig økonomisk og social udvikling i udviklingslandene og særlig i de mest ugunstigt stillede blandt disse og en harmonisk og gradvis integration af udviklingslandene i verdensøkonomien,
- 3) Regional integration og regionalt samarbejde bidrager til integrationen af udviklingslandene i verdensøkonomien og spiller en afgørende rolle for at sikre fred og forebygge konflikter;

på den 51. plenarforsamling den 9. oktober 2003 vedtaget følgende udtalelse.

1. Indledning

sørger for sikker finansiering af handelsrelateret støtte og kapacitetsopbygning;

1.1. Den 1. januar 1995 erstattede Verdenshandelsorganisationen (WTO) Told- og handelsaftalen (GATT) som det centrale forum for multilaterale handelsforbindelser. Beslutningen om at oprette WTO blev truffet i Marrakesh i 1994, som var højdepunktet på næsten 8 års multilaterale handelsforhandlinger inden for GATT's »Uruguay-runde«.

— På verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i august-september 2002 enedes man om, at politikkerne for handel, udvikling og miljø bør støtte hinanden gensidigt.

1.2. Efter den vigtige optagelse af Kina i WTO i december 2001 er der nu 144 medlemslande, hvilket svarer til over 90 % af de internationale handelsstrømme.

1.4. EU har været en aktiv deltager i disse WTO- og FN-konferencer og i handels- og udviklingsforhandlinger mere generelt:

1.3. Siden WTO's mislykkede tredje ministerkonference i Seattle i november 1999, der blev vidt omtalt i medierne, og hvor der var kraftige protester mod »globalisering« og WTO's arbejdsmetoder, har der været en række vigtige konferencer, som har søgt at udstikke en acceptabel fælles ramme for internationale handelsforbindelser, som respekterer principperne om bæredygtig udvikling og tager højde for de 49 mindst udviklede landes særbehov:

— EU's kommissær for handel, Pascal Lamy, har kraftigt bakket op om behovet for en omfattende ny forhandlingsrunde (dvs. Doha-udviklingsagendaen) og støttet WTO's indsats for at udvide handelsbestemmelser og deres håndhævelse til at omfatte tjenester via den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS).

— På det fjerde WTO-ministermøde i Doha i november 2001 lanceredes Doha-udviklingsagendaen; en strategi baseret på en positiv betoning af udvikling og vigtigheden af kapacitetsopbygning for at hjælpe lande med at deltage effektivt i handelsforhandlinger. Doha-runden, som erstattede Uruguay-runden (der løb fra 1985 til 1997), afsluttes efter planen den 1. januar 2005;

— EU er engageret i en igangværende og politisk særdeles omstridt debat om behovet for en reform af den fælles landbrugspolitik og er i færd med at udvikle sin forhandlingsposition inden for WTO vedrørende landbrug (Reinhold Bocklet, minister for forbunds- og Europaanliggender i delstaten Bayern, var ordfører for en udtalelse om dette spørgsmål, der blev vedtaget af plenarforsamlingen den 9. april 2003).

— På FN's konference om udviklingsfinansiering i Monterrey i marts 2002 understregedes vigtigheden af, at man støtter fjernelsen af handelshindringer på udbudssiden og

— EU har iværksat et initiativ under navnet »alt undtagen våben« (EBA), som tilskynder industrilandene til at give verdens fattigste lande toldfri adgang for alle landbrugsprodukter (der er i dag i alt 49 af disse mindst udviklede lande).

- Kommissionen offentliggjorde en meddelelse i april 2000 om »Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik«⁽¹⁾, som fokuserede på behovet for at hjælpe udviklingslandene med at opbygge deres kapacitet, så de på en meningsfuld måde kan deltage i handelsforhandlinger, og for at yde støtte til politiske reformer, som kan være med til at fremme handel og interne investeringer (f.eks. fremme af sunde makroøkonomiske politikker og støtte til, at den private sektor kan deltage).

1.5. Mens man på ét EU-indsatsområde har betonet vigtigheden af økonomisk udvikling, handel og konkurrence inden for en klar »liberaliserings«-dagsorden, har man på et andet indsatsområde fokuseret på det mere overordnede koncept om »bæredygtig udvikling«, defineret som integrationen af de »tre søjler« — økonomisk udvikling, social udvikling (herunder sundhed, lige muligheder og arbejdstagerrettigheder) og miljøbeskyttelse. I visse formuleringer er en fjerde søjle — kulturel udvikling eller kulturel identitet — tilføjet. Andre nøgleprincipper vedrørende bæredygtig udvikling er »fremtidighed« eller ret og rimelighed generationerne imellem (dvs. at den nuværende generation ikke skal have fordele på bekostning af kommende generationer ved at fokusere på kortsigtede fordele) og »globalitet« (anerkendelse af vigtigheden af at tage højde for foranstaltningers globale konsekvenser, atter på lang sigt).

1.6. EU har anerkendt behovet for, at disse to indsatsområder bliver »sammenhængende« og har en »synergieffekt«, frem for alt i Kommissionens meddelelse »Mod et globalt partnerskab for bæredygtig udvikling«⁽²⁾. Man har direkte forsøgt at sikre en bedre sammenhæng mellem centrale EU-politikker (f.eks. den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik samt handels-, energi-, transport- og industripolitikken) og principperne om bæredygtig udvikling.

2. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

2.1. indser, at forholdet mellem udvidet handel, økonomisk udvikling og fattigdomsbekæmpelse er meget kompliceret;

2.2. mener, at øget åbenhed inden for samhandelen mellem nationer i brede træk, både historisk og aktuelt, fører til

positive resultater, når det gælder investeringer og økonomisk udvikling;

2.3. er imidlertid af den opfattelse, at forbindelsen med fattigdomsbekæmpelse er mindre indlysende, eftersom den er afhængig af andre indenlandske politiske og institutionelle faktorer: en »positiv cirkel« af handel og økonomisk vækst kan føre til en reduktion af den samlede fattigdom på samfundsøkonomisk niveau, men til større uligheder i velfærd og indtjening i udviklingslandene;

2.4. støtter på det kraftigste den øgede betoning af forbindelserne mellem handel, udvikling, fattigdomsbekæmpelse og kapacitetsopbygning, som Doha-udviklingsagenda repræsenterer;

En positiv model for åbenhed i samhandelen

Regionsudvalget

2.5. mener, at hvis åbenhed i samhandelen skal blive en positiv faktor, er en række nøglebetingelser nødt til at være opfyldt. Disse betingelser bliver generelt behandlet grundigt i Kommissionens meddelelse, men visse bør der lægges større vægt på;

2.6. fastslår, at der overordnet er behov for en passende balance mellem på den ene side indsatsen for handel, investeringer og økonomisk vækst som led i en agenda baseret på liberalisering og globalisering — hvilket utvivlsomt har potentialet til at skabe betydelige forbedringer i velfærden i mindre udviklede samfund — og på den anden side respekten for principperne om bæredygtig udvikling, behovet for gennemsigtige og fair handelsvilkår og en klar anerkendelse fra de rigere industrilandes side af de akutte problemer, som mindre udviklede lande har, når det gælder handelsforhandlinger, på grund af deres overafhængighed af et begrænset antal landbrugs- og industriprodukter, der er særlig følsomme over for markedsudsving, og på grund af manglende kapacitet til at deltage på lige fod i komplekse forhandlinger;

2.7. beklager, at denne balance ikke findes for øjeblikket, eftersom:

- regeringer og virksomheder trods det nylige verdenstopmøde om bæredygtig udvikling, som søgte at integrere de tre søjler af bæredygtig udvikling (økonomisk udvikling, social udvikling og miljøbeskyttelse), lægger større vægt på økonomisk udvikling — inklusive handel — end på de to andre principper;

⁽¹⁾ KOM(2000) 212 endelig.

⁽²⁾ KOM(2002) 82 endelig.

- Verdenshandelsorganisationen (WTO), som spiller en nøglerolle, når det gælder om at skabe en reguleret ramme for udøvelsen af handelsforbindelser, forfølger en målrettet dagsorden om økonomisk liberalisering, som tager alt for lidt hensyn til social udvikling (sundhed, arbejdsvilkår, ret og rimelighed samt fattigdom), miljøbeskyttelse og hvad nogle betragter som den fjerde søjle af bæredygtig udvikling, nemlig kulturel identitet. Dette målbevidste fokus på ét aspekt af bæredygtig udvikling ville ikke være et problem, hvis WTO opererede inden for en overordnet institutionel og normativ ramme, som kunne sikre en balance mellem de konkurrerende søjler, men denne findes ikke, heller ikke på FN-niveau. Det vil sige, at WTO opererer på et stort set selvstændigt område med mekanismer til at løse tvister og håndhævelsesbeføjelser, som tilsvarende internationale miljøbeskyttelsesorganisationer (f.eks. FN's miljøprogram (UNEP), Kommissionen for Bæredygtig Udvikling) ikke råder over.
- De rigere industrilande har været langsomme til at opfylde løfterne om reduktioner i afgifter og eksportstøtte: Det er blevet anslået, at fattige lande derfor mister næsten 2 milliarder US-dollar hver dag på grund af uretfærdige handelsbestemmelser, ca. 14 gange mere end hvad de modtager i bistand ⁽¹⁾;
- Den udviklede verden har hidtil ikke villet indse betydningen af lige vilkår i handelsforhandlinger ved for det første at anerkende, at fattigere lande ikke har de samme forudsætninger som de bedre rustede forhandlere fra industrilandene, og for det andet at yde bistand til udvikling af den kapacitet: omkring 30 WTO-medlemslande har ikke råd til et kontor i Geneve, WTO's hovedsæde, og få udviklingslande har råd til delegationer, der er store nok til at dække de 40 til 50 vigtige handelsmøder, som afholdes i Geneve på en gennemsnitlig uge ⁽²⁾.

Øget markedsadgang

Regionsudvalget

2.8 bifalder, at der er blevet gjort betydelige fremskridt i de senere år for at mindske handelshindringerne i både industri- og udviklingslande, og når det gælder udvidelse af multilaterale discipliner til at omfatte områder såsom intellektuelle ejendomsrettigheder, landbrug samt tekstil- og beklædningsindustri;

2.9 er dog klar over, at udviklingslandene stadig står over for betydelige hindringer for deres eksport til både industri- og

udviklingslande, og at yderligere liberalisering af landbrugshandelen er afgørende, hvis der skal gøres fremskridt inden for fattigdomsbekæmpelse: I højdinkomstlande er de gennemsnitlige toldsatter på landbrugsprodukter næsten dobbelt så høje som toldsatterne for de forarbejdende erhverv, og importtoldsatterne i udviklingslandene er fortsat næsten dobbelt så høje som i industrilandene;

2.10 er bekymret over, at landbrugsstøtte i form af subsidier — på trods af fremskridtene siden Uruguay-runden — stadig anvendes i stor udstrækning i industrilandene, hvor den i 2000 udgjorde 327 milliarder US-dollar ⁽³⁾;

2.11 støtter EU's generelle præferenceordning til fremme af eksport fra udviklingslande samt andre former for koncessioner såsom »alt undtagen våben«-initiativet (EBA) for de mindst udviklede lande;

2.12 anerkender, at indgåelse af frihandelsaftaler og den medfølgende reduktion (eller fjernelse) af toldafgifter kan føre til et betydeligt problem med tab af statsindtægter i udviklingslande: i mange lande udgør toldafgifter en vigtig finansieringskilde for staten (f.eks. i 1999 32 % i Papua New Guinea og 77 % i Guinea). Der er brug for midlertidig finansiel støtte til at afbøde effekten af sådanne tab;

2.13 erkender EU's vanskeligheder i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik, når man skal finde en balance mellem konkurrerende målsætninger om på den ene side at reducere de toldmæssige hindringer for landbrugsprodukter, navnlig eksportsubsidierne, og på den anden side at beskytte »EU's landbrugsmodel«, der omfatter interne støtteforanstaltninger for at bevare den biologiske mangfoldighed, fremme bæredygtig udvikling af landbruget, sikre dyrevelfærd og beskytte forbrugerne (samt selvfølgelig landbrugernes indtjening);

2.14 er imidlertid bekymret over, at de argumenter, som anvendes til at støtte integriteten i EU's landbrugsmodel og forhindre, at toldsatterne nedsættes mere, end hvad man allerede har vedtaget under »alt undtagen våben«-initiativet — som det så overbevisende fastslås i Reinhold Bocklets udtalelse om »EU's forhandlingsposition på landbrugsområdet med henblik på næste WTO-forhandlingsrunde« — kan komme til at blokere for yderligere fremskridt i forbindelse med liberaliseringen af samhandelen, hvor de velfunderede betænkeligheder, som formuleres i Bocklets udtalelse, bruges af dem, som har en interesse i status quo som en undskyldning for at modsætte sig alle rimelige reformer på dette område.

⁽¹⁾ *The Least Developed Countries Report*, De Forenede Nationers Konference for Handel og Udvikling (UNCTAD), 1999.

⁽²⁾ *World Development Report 2000/2001: Attacking Poverty* Verdensbanken, 2001.

⁽³⁾ Verdensbanken, *Global Economic Prospects* 2002.

Styrkelse af den institutionelle kapacitet

Regionsudvalget

2.15. er særdeles tilfreds med meddelelsens betoning af, at den institutionelle kapacitet i udviklingslandene skal styrkes, så de kan få størst mulig fordel af samhandelen;

2.16. erkender, at udviklingslandene har en lang række interne kapacitetsproblemer, som bør mindskes ved en kombination af statslig udviklingsbistand (ODA), investeringer og reformer. Disse problemer omfatter:

- politikker, som modvirker investeringer og iværksætterlyst,
- en underudviklet finanssektor,
- utilstrækkelig fysisk infrastruktur, herunder transportforbindelser, offentlige værker og telekommunikation,
- ringe læsefærdigheder og lavt uddannelsesniveau,
- institutionaliseret korruption,
- sociale uroligheder;

2.17. erkender desuden, at udviklingslandene har en række indbyrdes forbundne problemer på den internationale handelsarena, herunder:

- alt for stor afhængighed af et begrænset antal landbrugs- og industrivarer, hvilket gør dem særligt sårbare over for forringede handelsbetingelser og ustabile verdenspriser,
- et højt konkurrenceniveau mellem et stort antal små producenter og
- høje handelshindringer, især for landbrugsprodukter og arbejdskraftintensive varer;

2.18. ser positivt tilbage på Kommissionens meddelelse af april 2000 om »Fællesskabets udviklingspolitik« (og Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 10. november 2000), som til stor nytte udpegede de vigtigste områder, hvor EU skal koncentrere sin bistand til opbygning af handelskapacitet. Disse falder ind under to brede kategorier (ikke direkte udpeget som sådanne i den oprindelige meddelelse):

- i. bistand specifikt målrettet mod handelsforhandlinger (herunder bistand til optagelse i WTO og multilaterale handelsforhandlinger og støtte til implementering af eksisterende og fremtidige WTO-aftaler),

- ii. mere generel bistand målrettet mod at styrke landets økonomiske, sociale og politiske institutioner og arbejds-metoder, herunder

- støtte til de politiske reformer og investeringer, der er nødvendige for at forbedre den økonomiske effektivitet og sikre øget deltagelse i verdensøkonomien,
- støtte til teknisk bistand og kapacitetsopbygning med henblik på forbindelserne mellem handel og miljø (f.eks. uddannelse i miljøkonsekvensanalyser),
- fremme af sunde makroøkonomiske sektor- og skattepolitikker, som forbedrer klimaet for interne investeringer,
- støtte til den private sektors deltagelse i økonomien,
- støtte til udvikling af regionale markeder og institutioner i udviklingslandene, navnlig via forhandlinger og gennemførelse af bilaterale og regionale aftaler med EU: Regionale handelsaftaler mellem udviklingslande kan føre til »syd-syd-integration«, hvilket kan forbedre effektiviteten, øge konkurrencen, muliggøre stordriftsfordele og gøre udenlandske direkte investeringer mere tiltrækkende;

2.19. er enig med meddelelsen i behovet for at integrere handel med udviklingsstrategier på en måde, som bidrager til målsætningerne om fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling ved at sikre, at handelsspørgsmål er inkluderet i fattigdomsbekæmpelsesstrategipapirer og andre nationale udviklingsstrategier, på linje med den fremgangsmåde, der blev vedtaget i Doha, Monterrey og Johannesburg;

2.20. henleder i den forbindelse opmærksomheden på turismens store potentiale — navnlig økoturisme — for at frembringe en udvikling af høj værdi, som skaber lokal beskæftigelse, bidrager betydeligt til infrastrukturforbedringer og — hvis det sker på en passende måde — respekterer miljøet og den lokale kultur;

2.21. støtter Kommissionens forslag om at målrette EU's bistand mod:

- støtte til optagelse i WTO, navnlig via uddannelsesprogrammer,

- støtte til gennemførelse af WTO-aftaler, især med henblik på at udvikle relevante institutionelle og lovgivningsmæssige rammer,
- støtte til yderligere politiske reformer, herunder en reform af toldadministration (f.eks. forenkling af import- og eksportdokumentation og -procedurer), sikring af, at lovgivnings- og håndhævelsesordninger (f.eks. sundhed, arbejdsnormer, sundheds- og plantesundhedsaftaler) opfylder internationale standarder, og sikring af, at passende lovgivning til beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret gennemføres og håndhæves;

2.22. er enig med betænkningen fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, når den bemærker, at:

»de fattigste landes adgang, også ikke-gensidig adgang, til de udviklede landes markeder, er helt utilstrækkelig til at sikre en reel forøgelse af samhandelen, hvis der ikke samtidig sker en forøgelse af kapaciteten til udvikling af industri og landbrug og til at overholde de gældende bestemmelser om certificering og standardisering i importlandene, især med hensyn til sundhed og plantesundhed og kendskab til netværkene for markedsføringen«;

2.23. gør Kommissionen opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder kan spille en vigtig rolle i forbindelse med kapacitetsopbygning via internationale samarbejdsforbindelser mellem kommuner og regioner; sådanne forbindelser — f.eks. venskabsbyordninger og medvirken i samarbejdsprojekter om international udvikling (som fremover også vil omfatte de type 2-partnerskaber, som blev lanceret på Verdenstopmø-

det om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002) — sætter lokale og regionale myndigheder i EU i stand til at overføre deres færdigheder og erfaringer med styring af lokal økonomisk udvikling og handelsforbindelser til myndigheder i udviklingslandene;

2.24. erkender, at lokale og regionale myndigheder i EU i så henseende råder over betydelige beføjelser og kompetencer (og følgelig også kunnen og erfaring) med hensyn til politikker og tjenester, der i væsentlig grad influerer på økonomisk aktivitet og handel, herunder:

- strategisk planlægning
- transportinfrastruktur og tjenesteydelser
- styring af økonomisk udvikling
- fremme og stimulering af interne investeringer, herunder turisme
- udvikling af økonomiske partnerskaber mellem erhvervs-virksomheder og lokale myndigheder (herunder offentlig/private finansieringsinitiativer)
- fremme og regulering af lokale markeder
- almen og faglig uddannelse
- indkøbspolitikker (inklusive muligheden for at medtage »fair trade«-klausuler);

2.25. opfordrer Kommissionen til at skabe et gunstigt miljø, herunder et højere niveau af finansiel bistand, for lokale og regionale myndigheder såvel som for civilsamfundsaktører såsom ngo'er, kirker og fagforeninger samt for selskaber, så de kan tage del i kapacitetsopbygningen i mindre udviklede lande.

⁽¹⁾ A5-0066/2003 — 2002/2157 (INI).

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig foderstof- og fødevarekontrol«

(2004/C 23/03)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig foderstof- og fødevarekontrol KOM(2003) 52 endelig — 2003/0030 (COD),

under henvisning til Rådets beslutning af 28. februar 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 152, stk. 4, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 14. maj 2002 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens »Hvidbog om fødevarer sikkerhed«, CdR 77/2000 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 67/2003 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 12. juni 2003 med Xavier Desgain, medlem af det Wallonske Parlament (B), som ordfører, og ud fra følgende betragtning,

Regionsudvalgets medlemmer ønsker en fødevarepolitik, der sikrer miljøbeskyttelse og yder forbrugerne sundhedsbeskyttelse på et højt niveau —

på den 51. plenarforsamling den 9. oktober 2003 enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets synspunkter og henstillinger**Regionsudvalget**

1.1. konstaterer, at forslagens mål imødegår de betænkeligheder, som Regionsudvalget har givet udtryk for i sin udtalelse af 12. april 2000 om hvidbogen om fødevarer sikkerhed (CdR 77/2000 fin), samtidig med at de i vidt omfang rejser nye problemer.

1.2. erkender, at de grundlæggende principper for fødevaresikkerhed og offentlighedens tillid skal være baseret på en omfattende og integreret tilgang, der omfatter hele fødevarekæden fra »jord til bord«:

- åbenhed omkring alle aktioner og udtalelser
- mest mulig information i en klar og forståelig form for at muliggøre det bedste forbrugsvalg
- mulighed for effektivt at spore alle fødevarer, foderstoffer og ingredienser gennem hele fødevarekæden frem til forbrugeren, idet man på hvert stadium sikrer, at alle ingredienser kan identificeres
- anvendelse af forsigtighedsprincippet, hvor det skønnes nødvendigt.

1.3. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at samle reglerne for kontrol af foder og fødevarer i ét fælles regelsæt.

1.4. ønsker, at disse overordnede rammer, for så vidt angår forslagens mål, ligeledes skal finde anvendelse på offentlig kontrol med henblik på at verificere, om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter (markafgrøder, vin, olivenolie, frugt og grøntsager, humle, mælk og mejeriprodukter, oksekød og kalvekød, færekød og gedekød samt honning) overholdes, således at hele landbrugsproduktionen kan blive omfattet af de horisontale bestemmelser i nærværende forordning.

1.5. mener, at der under alle omstændigheder bør foretages en tilpasning af direktiv 2000/29/EF ⁽²⁾ om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet.

1.6. går ind for, at der indføres flerårige nationale kontrolplaner. I sin udtalelse om hvidbogen om fødevarer sikkerhed peger Regionsudvalget ikke desto mindre på behovet for at anerkende og respektere mangfoldigheden og den kulturelle og økonomiske betydning af regionale og lokale traditioner og vaner for så vidt angår fødevareproduktion og smag, idet der altid må findes en passende balance mellem hensynet til forbrugernes sikkerhed og forbrugsvalget. Regionsudvalget tror, at fremme og støtte af fødevarer produceret ud fra forskellige lokale traditioner er afgørende for, at man kan sikre forbrugerne sunde fødevarer og samtidig sætte liv i økonomien i mange landområder. — Disse hensyn vejer fortsat tungt. De bør resultere i flerårige nationale kontrolplaner (art. 42 i

⁽¹⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

forslaget til forordning). Det er logisk, at disse planer koncentrerer om sektorer med høj risiko (i forbindelse med håndtering af affald, behandling og produktion i meget store mængder, produktionsart og produktionsmetoder). Affattelsen af artikel 43 i forslaget til forordning kræver særlig opmærksomhed. Den offentlige kontrols hyppighed bør stå i et rimeligt forhold til risikoen, jf. præmis 13 i forordningen. Denne risikovurdering bør præciseres, afhængigt af produktions-, tilvirknings- og distributionsmetoden og produktionsmængden. Af de angivne grunde og for at give mulighed for den bedst mulige forvaltning af de flerårige nationale kontrolplaner er det nødvendigt, at medlemsstaterne allerede på forberedelsesstadiet inddrager de regionale og lokale myndigheder. Samme fremgangsmåde bør følges ved udarbejdelsen af de i artikel 13 omtalte beredskabsplaner.

1.7. ønsker, at risikovurderingen skal foretages under hensyntagen til den pågældende sektor, og at kontrollen skal foretages så tidligt som muligt og først og fremmest tage sigte på de store industrisektorer og kølekæden.

1.8. anmoder om, at der indføres øget og hyppigere kontrol i foderstofsektoren med fokus på forebyggelse og risici, eftersom denne sektor har været stærkt involveret i størstedelen af fødevarekriserne gennem de senere år.

1.9. anmoder om, at forordningen gøres tilstrækkelig fleksibel til, at der kan tages højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for de områder, der er omfattet af følgende forordninger: Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, EØF nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽²⁾, og (EØF) nr. 2082/92 af

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Forordning senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 436/2001 (EFT L 63 af 3.3.2001, s. 16).

⁽²⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1. Forordning senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2796/2000 (EFT L 324 af 21.12.2000, s. 26).

14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽³⁾.

1.10. ønsker, at der i de flerårige nationale kontrolplaner skal tages højde for kravet om sporbarhed i hele sektoren, og at disse skal sikre gennemsigtheden.

1.11. bifalder, at der indføres EF-kontrol i medlemsstaterne i form af generelle tilsyn, hvilket gør det muligt for medlemsstaterne at forbedre kontrolprocedurerne.

1.12. går ind for, at medlemsstaterne, inden for rammerne af deres beføjelser ifølge EF-traktaten, skal foreskrive strafferetlige sanktioner i forbindelse med alvorlige overtrædelser, der kan medføre, at der markedsføres foderstoffer eller fødevarer, der ikke er sikre, jf. artikel 14 og 15 i forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾ (om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed), eftersom det i mange tilfælde udelukkende er strafferetlige sanktioner, der har egentlig afskrækkende virkning. Det er dog også nødvendigt at foreskrive administrative sanktioner, der er hurtigere at anvende i forbindelse med visse overtrædelser. Regionsudvalget foretrækker dog, at Kommissionen i fremtiden håndhæver EU-harmoniserede sanktioner. Regionsudvalget er klar over, at indførelsen af sådanne EU-sanktioner højst sandsynligt vil nødvendiggøre en revision af traktaten.

1.13. opfordrer Kommissionen til med henblik på at undgå konkurrenceforvridninger at indføre et system med harmoniserede gebyrer, der pålægges foderstof- og fødevarevirksomhedsledere, og som i — tilfælde af manglende overholdelse af foderstof- og fødevarelovgivningen tager højde for — kontrolaktiviteter, der er mere omfattende end de normale overvågningsaktiviteter. Regionsudvalget anmoder endvidere om, at der indbygges en vis fleksibilitet i systemet med kontrolgebyrer, således at der kan tages hensyn til små virksomheders interesser.

1.14. ønsker, at disse bemærkninger integreres i Kommissionens uddannelse af kontrolpersonale.

⁽³⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 9. Forordningen er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

⁽⁴⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

Albert BORE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Industripolitik i et udvidet Europa«

(2004/C 23/04)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Industripolitik i et udvidet Europa (KOM(2002) 714 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 12. december 2002 om i henhold til EF-traktatens artikel 265 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 4. november 2002 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik,

under henvisning til sin udtalelse om En politik til forbedring af industriens konkurrenceevne i Den Europæiske Union, CdR 140/95 ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 150/2003 rev.) vedtaget den 13. juni 2003 af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik (ordfører: Roberto Pella, amtsborgmester i Biella, I/PPE) —

på den 51. plenarforsamling af 9. oktober 2003 enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets bemærkninger

Regionsudvalget

1.1. bifalder Kommissionens meddelelse og værdsætter det udførte arbejde, som imødekommer konkrete krav fremsat af Regionsudvalget vedrørende behovet for på europæisk plan at overvåge de industripolitiske udviklingstendenser for hurtigt at kunne reagere på de mange og hastige ændringer på dette område;

1.2. påskønner den tilgang, Kommissionen har anlagt i sin analyse, som tager udgangspunkt i hovedprincipperne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon i foråret 2000 og i Göteborg i 2001;

1.3. tillægger i forbindelse med skabelsen af en udvikling, hvor der lægges lige stor vægt på de tre faktorer af betydning for industriens konkurrenceevne (viden, innovation og iværksætterånd), princippet om bæredygtig udvikling, som blev slået fast på Det Europæiske Råds møde i Göteborg, grundlæggende betydning;

1.4. som det organ, der repræsenterer de lokale og regionale myndigheder i EU, har Regionsudvalget en direkte interesse ikke kun i de rent økonomiske aspekter af industripolitikken, men også i dem, der er snævert forbundet med social-, beskæftigelses-, uddannelses- og miljøpolitikken, hvis betydning ikke må forklejnes;

1.5. tilslutter sig Kommissionens præcise indkredsning af de mange facetter af samspillet mellem industripolitikken og andre EU-politikker, som indvirker på industriens konkurrenceevne, og dens understregning af behovet for en bedre integration herimellem;

1.6. bemærker, at den svage produktivitetsstigning i Europa samt den relativt lave beskæftigelse hænger sammen med permanente strukturproblemer. Der bør også foretages en markant reduktion af omkostningerne, herunder selskabsbeskatningen og beskatningen af arbejdsindkomsten;

1.7. udtrykker bekymring over den europæiske industris bemærkelsesværdigt langsomme vækst, især fordi der stadig er for store forskelle mellem EU's forskellige regioner;

1.8. mener dog, at en nærlæsning af meddelelsen giver indblik i, på hvilke punkter industripolitikken halter, og mulighed for at sætte de nødvendige synergier i værk for at rette op herpå;

1.9. mener, at EU's kommende udvidelse har store positive aspekter, der allerede, som det påpeges i meddelelsen, er ved at vise sig, og at det er vigtigt at foregribe de problemer, der uundgåeligt vil være forbundet hermed, og som man kan tage fat på at løse, hvis også tiltrædelseslandene — under hensyntagen til de procedurer, der er fastlagt i traktaten — overtager den åbne koordinationsmetode;

⁽¹⁾ EFT C 100 af 2.4.1996, s. 14.

1.10. tilkendegiver Regionsudvalgets faste vilje til via dets medlemmer, som repræsenterer de lokale og regionale myndigheder, at bidrage aktivt til fastlæggelsen af en effektiv industripolitik ud fra den overbevisning, at den administrative decentralisering, som mange medlemsstater er ved at gennemføre, kan bidrage til, at politikken forankres hos alle berørte aktører og dermed skaber forudsætninger for, at den åbne koordinationsmetode bliver anvendt i praksis under iagttagelse af subsidiaritetsprincippet og den kompetencefordeling, der er fastlagt i traktaten;

1.11. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine sonderinger for at finde frem til de bedst egnede systemer til forbedring af industripolitikken og værdsætter især de to senere kommissionsdokumenter, som delvist foregribes i den meddelelse, der behandles i nærværende udtalelse, nemlig Grønbogen om »En iværksætterkultur i Europa«⁽¹⁾ og Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »At tænke småt i et stadig større Europa«⁽²⁾, da de indeholder vigtige overvejelser over en effektiv industripolitik med en reel effekt på lokalt plan;

1.12. glæder sig over, at Kommissionen opfatter forbedringen af industripolitikken som snævert forbundet med forbedringen af systemerne for uddannelse og videreuddannelse af arbejdstagerne;

1.13. mener, at visse igangværende EU-projekter er særligt effektive i denne henseende, og understreger endnu en gang, at GALILEO-projektet giver gode resultater inden for forskning og udvikling;

1.14. er enig i understregningen af, at industripolitikken har uafviselige sociale konsekvenser, og tillægger det derfor afgørende betydning at fremme en ægte iværksætterkultur, ikke mindst gennem direkte inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, som er det vigtigste bindeled til borgerne.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1. mener mht. de specifikke målsætninger i Kommissionens forslag, at de lokale og regionale myndigheder især bør inddrages i den fase, hvor det vurderes, i hvilken omfang de specifikke mål for EU's industripolitik er blevet opfyldt;

2.2. anser det for uomgængeligt nødvendigt, at der på europæisk plan foretages analyser af industripolitikens effektivitet, for at få overblik over og sammenligne effekten af de

forskellige løsninger, som de enkelte medlemsstater har valgt, og for at fremme udvekslingen af god praksis. Men der bør også foretages analyser, som går i modsat retning, dvs. med et lokalt udgangspunkt, for at finde frem til specifikke industripolitikker, der f.eks. kan dreje sig om bestemte produkter, og som kun kan fastlægges med aktiv medvirken fra de lokale og regionale myndigheders side;

2.3. EU spiller derfor en afgørende rolle ikke kun ved fastlæggelsen af rammebetingelserne og i dets egenskab af vigtigste observatorium for alle EU-politikker, men også og især som kontaktforum mellem stater, regioner og lokale myndigheder, der på europæisk plan kan fremlægge deres bedste løsninger for hinanden vedrørende problemer, som de måske for nogle vedkommende er fælles om;

2.4. understreger især, at man bør tilstræbe konvergens mellem medlemsstaternes politik for at forenkle den lovjungle, som især de små virksomheder og mikrovirksomheder i dag er omgivet af;

2.5. bifalder forslaget om en mere systematisk EU-tilgang for at forbedre rammevilkårene, men er bekymret over den langsomhed, hvormed medlemsstaterne tilpasser sig EU's politik; som Kommissionen med rette påpeger, skal industripolitikken så let som overhovedet muligt kunne tilpasses stadigt og hurtigt skiftende omstændigheder, og selv om dette lykkes på europæisk plan, vil den europæiske industris vækst være alvorligt truet, hvis medlemsstaterne ikke er i stand til hurtigt at omsætte EU-direktiverne;

2.6. understreger nødvendigheden af at styrke bestræbelserne på at gøre EU-bestemmelserne mindre byrdefulde for virksomhederne, især for små virksomheder og mikrovirksomheder, som desværre ofte er hårdt tynget af for store afgifter. Dette krav, som er af den største vigtighed for de små virksomheder og mikrovirksomhederne i medlemsstaterne, er endnu vigtigere for kandidatlandenes virksomheder af tilsvarende størrelse. Derudover er der i forbindelse med udvidelsen fare for, at tiltrædelseslandenes markeder bliver oversvømmet af europæiske koncerner, hvorved mindre virksomheder, især familieforetagender kan komme i alvorlige vanskeligheder;

2.7. opfordrer derfor Kommissionen til at holde øje med, at fusioner og virksomhedsovertagelser — som ganske vist er nødvendige for at sikre den europæiske industris reelle konkurrenceevne på det globale marked — ikke går ud over de små virksomheder og mikrovirksomhederne, som er uundværlige kilder til kreativitet og innovation;

⁽¹⁾ KOM(2003) 27 endelig.

⁽²⁾ KOM(2003) 26 endelig.

2.8. opfordrer Kommissionen til at udarbejde passende strategier til udbredelse af god praksis for etablering af klynger af de SMV, som er det dynamiske element i det europæiske erhvervsliv og kilde til innovation. Som eksempel kan nævnes nogle europæiske grupperinger, som dem i den bioteknologiske sektor, og i München og Stockholm, eller i tekstilsektoren i det nordvestlige Italien;

2.9. opfordrer Kommissionen til at videreføre samarbejdet med de lokale og regionale myndigheder, da det potentiale, der — som den selv siger — ligger i regionalpolitikken, bør udnyttes til fulde med henblik på at understøtte de omstruktureringer, som udvidelsen vil indebære;

2.10. understreger, at kun et virkeligt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder kan bidrage til forenklingen af de administrative procedurer, der er obligatoriske for virksomhederne; det bør også gøres lettere for små virksomheder og mikrovirksomheder at opfylde procedurekravene, da bureaukratiet ellers fortsat vil lægge beslag på midler, som kunne have været brugt til at forbedre produktionsprocessen;

2.11. opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til, at nyttige instrumenter, som de lokale og regionale myndigheder stiller til rådighed for virksomhederne, som f.eks. de italienske »one-stop-shops«, bliver formidlet og eksporteret til andre europæiske lande, især tiltrædelseslandene; de one-stop-shops, som de lokale og regionale myndigheder stiller til rådighed for virksomhederne, er et særligt nyttigt instrument ikke kun til administrativ forenkling, men også til oplysning om EU-initiativer;

2.12. understreger, at de lokale og regionale myndigheder, ikke mindst i forbindelse med EU's udvidelse, kan bidrage til at lette de små virksomheders og mikrovirksomhedernes adgang til EU-finansiering;

2.13. understreger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle på et andet område inden for den europæiske industripolitik, nemlig vedvarende uddannelse af arbejdstagere. Eftersom virksomhederne får stadig mere brug for højt specialiseret personale, må lokale og regionale myndigheder, universiteter, erhvervsuddannelsescentre, forskningsinstitutter og virksomheder arbejde sammen for at nå dette mål;

2.14. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at det — eftersom de specifikke krav til arbejdstagernes uddannelse ofte fastlægges på lokalt plan — er de lokale og regionale myndigheder, som med EU-finansiering er ideelt placeret til at stille nyttige erhvervsuddannelsesinstrumenter til rådighed. Disse instrumenters effektivitet på EU-plan kan styrkes ved at give de lokale og regionale myndigheder mulighed for at

udveksle erfaringer med henblik på udbredelse af god praksis. Hvis man skal have en mere effektiv industripolitik, hvor der sættes på videreuddannelse af arbejdstagere, bør disse spørgsmål kædes sammen med lokale og regionale handlingsplaner for beskæftigelsen;

2.15. er enig med Kommissionen i, at forskning er grundlaget for innovation, men erkender, at effektiv information også er vigtig for at sammenkæde innovative aspekter, der ikke umiddelbart har noget med hinanden at gøre, således som man f.eks. har gjort i tekstilsektoren med design- og computerområdet, hvorved den europæiske tekstilindustri er blevet meget konkurrencedygtig på verdensplan;

2.16. mener også, at EU bør blive en stadig mere attraktiv produktionslokalitet, og understreger, hvor vigtigt det er at styrke kommunikationsvejene og transportsektoren;

2.17. anmoder om, at det anerkendes af Fællesskabet og i de nationale politikker, hvor stor betydning lufttransport har for styring af forsyningskæderne (supply-chain management). Vareleveringshastigheden er også en afgørende faktor for succes for virksomheder, der driver e-handel. Lufttransporttjenester, der er pålidelige, let tilgængelige og konkurrencedygtige, får stadig større betydning, navnlig i fjerntliggende egne;

2.18. henleder opmærksomheden på de etniske minoriteters store iværksætterkapacitet og -potentiale — hvilket Kommissionen dog også nævner i Grønbogen om »En iværksætterkultur i Europa«⁽¹⁾ — og opfordrer den til at undersøge, hvorledes man kan afhjælpe de vanskeligheder, som denne kategori af iværksættere kæmper med, fordi de, som Kommissionen selv påpeger, ikke i samme grad som andre kategorier af iværksættere nyder godt af offentlige tjenesteydelser til virksomhederne og kun har ringe kontakt med arbejdsgiverorganisationerne. De lokale og regionale myndigheder kan spille en afgørende rolle ved at hjælpe iværksættere fra etniske minoriteter med at overvinde disse vanskeligheder;

2.19. opfordrer Kommissionen til at fortsætte ad den vej, den er slået ind på, og på europæisk plan fremme etableringen af små virksomheder og mikrovirksomheder og deres fortsatte drift;

2.20. understreger, at de lokale og regionale myndigheder er til for borgernes skyld og kan bidrage til fremkomsten af en frugtbar iværksætterkultur; desuden kan de stille enkle og effektive instrumenter til rådighed, således at de kreative og innovative europæiske borgere kan lægge konkrete planer om etablering af egen virksomhed;

(1) KOM(2003) 27 endelig.

2.21. henleder opmærksomheden på den ide, som Kommissionen siden hen har fremlagt i Grønbogen om »En iværksætterkultur i Europa«, hvori den peger på nødvendigheden af, at der i det europæiske samfund udvikles en mere nuanceret holdning til konkurser, for at de mennesker, som har haft mod til at kaste sig ud et iværksætterprojekt — der i sin natur altid er risikabelt — og som helt klart ikke på grund af manglende evner eller svig lider nederlag, igen kan bidrage til den europæiske industris vækst;

2.22. henleder Kommissionens opmærksomhed på et forhold, den i øvrigt selv er inde på i forbindelse med krisen i fremstillingsindustrien, som har haft en produktivitetsstigning langt under niveauet i USA. Ved at stimulere fremstillingssektoren kan man samtidig øge EU's vækstpotentiale. Det er derfor ønskeligt, at der snarligt fremsættes et specifikt EU-direktiv til støtte for fremstillingsindustrien, og der afsættes finansiering til produktionssektorer, som i betydeligt omfang kan øge EU's konkurrenceevne, herunder f.eks. til tekstilindustrien, bygge- og anlægssektoren og andre arbejdskraftintensive sektorer;

2.23. understreger behovet for at styrke EU's indre marked og må her konstatere, at Kommissionen ikke har været tilstrækkelig opmærksom på dette aspekt. De nye medlemslande kan give det indre marked et nyt og frugtbart konkurrencemæssigt opsving, som den europæiske industri utvivlsomt kan få stor gavn af, på alle niveauer;

2.24. bifalder, at Kommissionen peger på behovet for at føre en forbrugerbeskyttelses- og sundhedspolitik som afgørende forudsætning for at sikre forbrugernes tillid og dermed vækst i det indre marked;

2.25. er overbevist om, at et vigtigt aspekt af EU's industripolitik bør være obligatorisk mærkning af ethvert produkt på markedet, således at produktionssteder og de enkelte producenter i kæden kan spores og dermed afhjælpe den manglende information; forbrugerne er stadig mere bevidste om deres ret og pligt på dette område, for det er deres valgfrihed og sikkerhed, der står på spil;

2.26. opfordrer Kommissionen til at overveje at foreslå nyttige strategier for at undgå, at de europæiske produkter bliver ugunstigt stillet af u hensigtsmæssige toldafgifter, som ofte svækker den europæiske industris konkurrenceevne;

2.27. understreger behovet for at indføre et EU-patent for at beskytte intellektuel ejendomsret;

2.28. opfordrer Kommissionen til fortsat at være meget opmærksom på, hvilke strategier der med held kan anlægges for at dæmme op for de negative sociale følger af de uomgængelige omstruktureringer, som gør det endnu vanskeligere for de lokale og regionale myndigheder at finde løsninger til imødegåelse af de nye sociale problemer;

2.29. understreger, at der nu mere end nogensinde er brug for at sikre en bæredygtig udvikling og anbefaler, at kandidatlandene får alle de instrumenter stillet til rådighed, som er nødvendige for at sikre bæredygtig vækst også på lokalt plan. Også her spiller de lokale og regionale myndigheder en afgørende rolle såvel i bevidstgørelsesfasen som i den fase, hvor instrumenterne til fremme af bæredygtig udvikling skal udformes.

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 508/2000/EF af 14. februar 2000 om indførelse af KULTUR 2000-programmet«

(2004/C 23/05)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 508/2000/EF af 14. februar 2000 om indførelse af KULTUR 2000-programmet [KOM(2003) 187 endelig — 2003/0076 (COD)],

under henvisning til Rådets beslutning af 5. maj 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til sin formands beslutning af 23. maj 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse, og

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 165/2003 rev.), som blev vedtaget den 11. juli 2003 af Underudvalget for Kultur og Uddannelse [ordfører: Rosemary Butler, medlem af Welsh Assembly (UK/PSE)] —

på sin 51. plenarforsamling, mødet den 9. oktober 2003, enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1. bekræfter betydningen af kulturaktiviteter på europæisk plan og den politiske relevans af KULTUR 2000-programmets mål,

1.2. anerkender KULTUR 2000-programmets og de forudgående programmets (KALEIDOSCOPE, ARIANE og RAPHAEL) hidtidige bidrag til fremme af det kulturelle samarbejde mellem deltagerlandene,

1.3. fremhæver, at KULTUR 2000-programmet stadig kan forbedres, som det også fremgår af Kommissionens eget forslag om forlængelse af programmet. Regionsudvalget ønsker ikke blot at kommentere forslaget om at forlænge KULTUR 2000-programmet til 2006, men vil også gerne fremsætte forslag til programmets udformning i den nye programperiode,

1.4. mener, at sikring og fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed er et grundlæggende princip i den europæiske integrationsproces og et af de vigtigste elementer i den europæiske identitet. Det program, der følger efter KULTUR 2000, må derfor omfatte enhver form for kulturel og sproglig mangfoldighed, hvad enten den manifesterer sig på lokalt, regionalt eller nationalt plan,

1.5. konstaterer, at kulturprogrammet kun repræsenterer ca. 5 % af de EF-midler, der er afsat til kultursektoren. Resten kommer fra andre programmer, herunder navnlig strukturfondene. Regionsudvalget opfordrer derfor kraftigt til, at der i enhver fremtidig forordning vedrørende strukturfondene efter 2006 må henvises til kulturen, og at det nuværende

programs støtte til kultursektoren bør analyseres i midtvejsrevisionen af strukturfondene. Det fremgår af den nuværende forordning om Den Regionale Udviklingsfond, at fonden vil bidrage til finansieringen af »investeringer på kulturområdet, herunder beskyttelse af den kulturelle arv og naturarven»,

1.6. gentager det vigtige punkt, som blev understreget i Rådets resolution af 5.-6. maj 2003, nemlig at der må gøres en ekstra indsats for at integrere kulturspørgsmål i andre politikområder for at sætte kulturen i centrum for den europæiske integration. Regionsudvalget håber på et tættere fremtidigt samarbejde fremtiden med andre programmer, f.eks. informations- og kommunikationsteknologi (IKT) eller uddannelse og ungdom,

Forlængelse af »KULTUR 2000«-programmet til 2006

Regionsudvalget

1.7. bifalder forslaget om at forlænge KULTUR 2000-programmet, som udløber den 31. december 2004, til 2006. Hermed bringes Kultur-programmet på linie med EU's aktuelle flerårige programperiode, som udløber den 31. december 2006,

1.8. er enig med Kommissionen i, at der er behov for stabilitet i en periode, der er kendetegnet ved store forandringer (tiltrædelsen af de ti nye medlemsstater, regeringskonferencen, valget til Europa-Parlamentet og udpegelsen af en ny Kommission), og at det er vigtigt at undgå en afbrydelse af EU's traktatfæstede indsats på det kulturpolitiske område,

1.9. er enig med Kommissionens forslag om, at programmet stort set forbliver uændret i perioden 2005-2006. Det er rigtigt, at det ikke er et godt tidspunkt at foreslå større reformer, da resultaterne af midtvejsrapporten endnu ikke foreligger og der foregår en offentlig høring, men Regionsudvalget håber, at Kommissionen snarest vil tage skridt til at forenkle de administrative og finansielle procedurer, der er forbundet med KULTUR 2000,

1.10. kan godkende Kommissionens forslag om, at det samlede budget for det forlængede KULTUR 2000-program bør være 236,5 mio. EUR. Dette ligger på linje med den hidtidige støtte og tager et vist hensyn til EU's udvidelse. Eftersom resultaterne af midtvejsevalueringen endnu ikke foreligger, er det desuden vanskeligt at foretage en nøjagtig vurdering af, i hvor høj grad programmet har opfyldt målsætningerne, og argumentere for et øget budget for 2005-6,

1.11. mener, at det samlede budget for KULTUR 2000-programmet er helt utilstrækkeligt, selv om det af ovennævnte årsager er nødvendigt at indtage en pragmatisk holdning til finansieringen af programmet i 2005-6. Regionsudvalget opfordrer derfor til et mere realistisk budget i næste programperiode i anerkendelse af kulturens betydning i det europæiske projekt og i lyset af, at kulturen danner basis for den dialog, der foregår i samfundet,

Et nyt fællesskabsrammeprogram til fremme af kulturen

Regionsudvalget

1.12. vil også gerne benytte lejligheden til at fremsætte nogle forslag vedrørende udformningen af det fremtidige fællesskabsrammeprogram til fremme af kulturen,

1.13. hilser med tilfredshed Kommissionens beslutning om at iværksætte en offentlig høring om udformningen af det program, der skal følge efter KULTUR 2000. Regionsudvalget mener, at programmet hidtil har ydet et værdifuldt bidrag til fremme af øget samarbejde og udveksling mellem kulturelle aktører, men det er nødvendigt med betydelige ændringer af programmet hvad angår indhold, forvaltning, finansiering, informationsformidling og projektudvælgelse, hvis det skal være et brugbart værktøj til effektive kulturelle aktioner på europæisk plan,

1.14. fastholder, at det nye program først og fremmest bør sætte fokus på europæiske kulturelle mål: udvikling af kvalitet, ekspertise, originalitet og nye udfordringer, hvilket bidrager til fremme af den interkulturelle dialog. Programmet bør henven-

de sig direkte til de kulturelle aktører, kunstnere, kreatører og i sidste ende naturligvis borgerne. Det nye program bør f.eks. gøre det muligt for professionelle kunstnere at udvikle nye færdigheder,

1.15. ser gerne, at det nye program fortsat lægger vægt på kulturens socioøkonomiske fordele, navnlig i form af økonomisk udvikling, social integration, sundhed etc., og at det fremhæver betydningen af lige adgang til kultur. KULTUR 2000 og det efterfølgende program må undersøge, hvordan alle kan få lejlighed til og tilskyndes til at opleve kulturbegivenheder af den højest mulige kvalitet. Et aktivt kulturliv med en lang række forskellige kulturfaciliteter gør hele regionen mere attraktiv. Kultur spiller en central rolle for den territoriale samhørighed i Europa. Den skaber en betydelig merværdi og udøver en multiplikatoreffekt på regionale og lokale udviklingsprojekter,

1.16. gør opmærksom på, at mange regionale og lokale myndigheder har ansvaret for det kulturelle område og spiller en nøglerolle, når det gælder fremme af lokalsamfundets kultur og fejring af kulturelle begivenheder, navnlig ved at gennemføre lokale projekter, afholde festivaler, værne om kunstværker og bevare den kulturelle arv. Det fremtidige program bør fremme deltagelsen af regionale og lokale myndigheder, som arbejder i partnerskab med kulturlivets aktører,

1.17. anser det for meget vigtigt, at det nye program fremmer ægte innovation og risikotagning og ikke blot giver udtryk for at støtte disse mål. Innovation er imidlertid et relativt begreb, som afhænger af den regionale og lokale kontekst,

1.18. mener, at det program, der følger efter KULTUR 2000, ikke kun bør åbne mulighed for, men også fremme integrerede projekter, der går på tværs af forskellige kunstformer. Dette var tilsyneladende hensigten med at udvikle et enkelt rammeprogram på basis af tre helt forskellige programmer, men i virkeligheden har det været vanskeligt for projektarangører at fremlægge projekter, som dækker to eller flere kunstformer, hvilket afspejler virkeligheden i det moderne kulturliv. Opstilling af sektorielle eller tematiske prioriteter begrænser den kunstneriske frihed og betyder i sidste ende, at projekterne bliver mindre spændende og mindre udfordrende,

1.19. anbefaler, at programmet ikke foreskriver, hvilke kunstformer der er støtteberettigede, og hvilke der ikke er det. Det bør ansue kunst og kultur ud fra en bred synsvinkel. Aktiviteter i lokalsamfundet og filmproduktion bør f.eks. være omfattet. Disse er udmærkede midler til opnåelse af kulturel udveksling, samarbejde og engagement. Programmet bør navnlig sætte fokus på kunstnere, som ved hjælp af den seneste teknologiske udvikling søger at finde nye medieformer,

1.20. konstaterer med tilfredshed villigheden i KULTUR 2000-programmet til at fremme litteratur på mindre udbredte sprog og håber, at det efterfølgende program vil sikre, at mindre udbredte regionale sprog og mindretalssprog bliver integreret fuldt ud i det nye program,

1.21. anbefaler, at det efterfølgende program fremmer initiativer iværksat af organisationer på lokalt og regionalt plan, som det er tilfældet i øjeblikket, frem for storstilede projekter. Dette ville give lokale og regionale myndigheder mulighed for at deltage fuldt ud i programmet som projektarrangører eller som partnere, da de ofte er en af de vigtigste samfinansieringskilder for kulturelle aktører. Regionsudvalget er enig i, at EU's kulturelle foranstaltninger bør fremme bæredygtigt samarbejde med multiplikatoreffekt, og mener at mindre, lokale projekter ofte lægger grunden til langvarige partnerskaber, som skaber en vigtig merværdi for EU's kulturelle tiltag,

1.22. opfordrer til aktiviteter på lokalt og regionalt plan, som vil give flere mulighed for at deltage i programmet. Dette er en af målsætningerne i det nuværende program og bør bibeholdes som målsætning i fremtiden. Regionsudvalget mener, at lokale og regionale organisationer i kraft af at være tættest på borgerne er i stand til sikre mere aktiv deltagelse i kulturelle aktiviteter i form af kontakter med kunstnere, frivillige organisationer, uddannelsesinstitutioner og befolkningen i almindelighed, og at de mere effektivt vil kunne trænge igennem til »dårligt stillede« grupper. De har derfor de bedste forudsætninger for at sikre bredest mulig adgang til kulturelle aktiviteter og optimal udnyttelse af de muligheder, der foreligger. I den forbindelse er Regionsudvalget betænkelig ved Kommissionens idé, som kommer til udtryk i den offentlige høring »Planlægning af det fremtidige program for kultursamarbejde i Den Europæiske Union efter 2006«, om oprettelse af »europæiske samarbejdsplatforme« ... til fremme af bæredygtigt samarbejde med multiplikatoreffekt, og mener, at definitionen på »europæiske platforme« kan være tvetydig og uklar og resultere i, at den frie skabertrang på det kulturelle område undertrykkes, og foreslår derfor at udelade eller i det mindste specificere definitionen nærmere,

1.23. mener, at Kommissionen bør opstille prioriteter for programmet, som ikke bør være sektorielle eller tematiske, men være baseret på en række programmål, herunder f.eks. en tværkulturel dialog inden for Europa, som tager hensyn til mindretal, mobilitet for kunstnere og kunstværker, innovation, fremme af kulturarven og en kulturel dialog med tredjelande samt fremme af lokalt forankrede kulturelle aktiviteter,

1.24. bifalder det forslag, Kommissionen fremfører i den offentlige høring, om at musik- og forlagsindustrien bør være omfattet af Fællesskabets indsats,

1.25. pointerer, at dialogen mellem borgerne nu er vigtigere end nogensinde. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at gøre det nemmere for tredjelande at deltage, navnlig vores nærmeste naboer i Middelhavsområdet samt stabilitetspagtlandene. Kommissionen bør endvidere med det program, der følger efter KULTUR 2000, øge mulighederne for alle europæere, også borgere af ikke-europæisk oprindelse, for at udvikle deres oprindelige kulturelle traditioner og bør tilskynde til en bredere udforskning og forståelse af alle kulturelle traditioner, både europæiske og ikke-europæiske,

Forvaltning og finansiering

Regionsudvalget

1.26. er enig i den betragtning, som Kommissionen fremfører i sit forslag til afgørelse om at forlænge KULTUR 2000-programmet, at gennemførelsen af det fremtidige program for kulturelt samarbejde efter 2006 som grundprincip skal »forløbe så enkelt og let som muligt«. Programmets gennemførelse har hidtil været vanskeliggjort af unødigt bureaukrati, strenge finansielle krav og betydelige administrative hindringer, som virker demotiverende for de innovative eller banebrydende projektinitiativer, som Kommissionen efter eget udsagn søger at fremme,

1.27. anbefaler, at selve ansøgningsproceduren også forenkles, da de nuværende komplicerede procedurer går ud over mindre aktører, f.eks. små forlagsvirksomheder, som ikke har råd til at ansætte projektforvaltere. Endvidere må ansøgningskemaet ændres så det bedre kan anvendes af f.eks. moderne kunstforeninger. Produktionsomkostninger »passer« ikke ind i nogen af rubrikkerne i det nuværende ansøgningskema,

1.28. mener, at antallet af partnere i det eksisterende program (tre for et etårigt og fem for et flerårigt program) er arbitrært valgt. Projekterne bør bedømmes på grundlag af deres reelle værdi, og bilaterale projekter bør godkendes, hvis projekterne i sig selv er af høj kvalitet,

1.29. anerkender, at der er et reelt behov for hurtigere adgang til finansiering. Tværnationalt projektarbejde er pr. definition dyrt, og kunstforeninger mangler næsten altid penge. De har kun få eller slet ingen reserver og har derfor behov for hurtig adgang til finansiering, når deres projekt er blevet udvalgt. Adgangen til finansiel EF-støtte til godkendte projekter har hidtil været langsom. Nogle organisationer har været på randen af konkurs, fordi EF-midlerne ankom sent, og fordi der i mellemtiden var påløbet bankomkostninger. En mere fleksibel holdning til finansiering i form af naturalier ville også være gavnlig,

1.30. opfordrer til, at der rettes øget opmærksomhed mod det forhold, at nogle kulturelle aktører er bedre i stand end andre til at finde samfinansieringskilder. Aktører i tiltrædelseslandene har ofte særlige vanskeligheder, og der er mange eksempler på, at de af samme grund har måttet opgive at deltage i et program. Der er klart et behov for en mere fleksibel fremgangsmåde. Den samfinansieringsandel, som deltagende kulturelle aktører fra tiltrædelseslandene skal præstere, kunne f.eks. reduceres fra de nuværende 5 % til 2,5 % indtil slutningen af programperioden 2007-2013,

1.31. anerkender, at det nuværende loft over de samlede udgifter (EF + samfinansiering) for et- og flerårige projekter ikke fungerer og bør revideres i fremtiden. Det må sikres, at administrationsudgifter ikke udgør for stor en del af projektudgifterne. Efter Regionsudvalgets mening bør denne andel højst være 20 %,

1.32. beklager, at indkaldelserne af forslag forelå så sent, og opfordrer til, at der gøres en større indsats for at få gjort en ende på de administrative forsinkelser, der har plaget gennemførelsen af programmet. Dette ville sikre, at aktørerne kunne starte deres projekter i begyndelsen af året, og ikke når de er nået halvvejs igennem året. Det ville også gøre det lettere at deltage i programmet, navnlig for mindre aktører, der opererer på lokalt og regionalt plan. Det er ofte her, der gives incitamenter til de mest innovative projekter,

1.33. understreger, at proportionalitet må være et ledende princip fremover. Forhandlings- og beslutningsprocessen er i øjeblikket alt for langsommelig i forhold til størrelsen af de budgetter, der er tale om, og der er god grund til at indføre strenge begrænsninger, f.eks. to måneder for projektvurdering og endelig afvisning eller godkendelse.

Informationsformidling

Regionsudvalget

1.34. er betænkelig ved den grad af tilfældighed, som præger informationsformidlingen. Modtagelse af information er lidt af et lotteri på grund den varierende service, der ydes af de deltagende kulturkontaktpunkter i medlemsstaterne. Et forvaltningsorgan, som foreslået af Kommissionen, kunne være nyttigt i denne forbindelse, hvis det udformes med henblik på de særlige forhold, der gør sig gældende i den pågældende sektor,

1.35. understreger behovet for større gennemsigtighed og åbenhed i formidlingen af oplysninger om særlige kulturarrangementer (aktion 3) med en europæisk eller international dimension, da disses rolle i programmet har været noget uklar,

1.36. mener, at de nationale kulturkontaktpunkter spiller en værdifuld rolle i formidlingen af oplysninger om programmet til lokale og regionale aktører, og glæder sig navnlig over, at nogle kontaktpunkter har regionale kontorer, som bringer denne service tættere på de potentielle projektarrangører ude i lokalområderne. Kontaktpunkternes kommentarer til KULTUR 2000-forslag og styring af forventninger spiller også en værdifuld rolle, som der må holdes fast ved,

1.37. opfordrer alle lokale og regionale myndigheder til at udarbejde rapporter om de fordele, der kan opnås ved at øge den finansielle og administrative støtte til kulturaktiviteter i deres område med en nærmere aftalt procentdel om året.

Projektudvælgelse

Regionsudvalget

1.38. opfordrer til, at projektudvælgelsesmetoden forbedres og gøres mere konsekvent i det næste rammeprogram for kulturelt samarbejde. Hvis programmets troværdighed skal bevares, er det afgørende, at jurymedlemmerne er specialister inden for deres område,

1.39. anbefaler, at udvælgelsen udelukkende baseres på juryens evaluering af projektets indhold og kunstneriske værdi.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

Regionsudvalget

2.1. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen agter at iværksætte forberedende aktioner i 2005-2006, som skal danne grundlag for et forbedret program, der skal følge efter KULTUR 2000. Kommissionen bør benytte lejligheden til at afprøve eksperimentelle og innovative idéer og iværksætte aktioner inden for musiksektoren, som der hidtil ikke har været taget specifikt hensyn til i fællesskabsindsatsen,

2.2. bifalder forslaget om at forlænge KULTUR 2000-programmet, der udløber den 31. december 2004, til 2006

2.3. er enig i det budget for 2005-2006, som Kommissionen har foreslået, men mener, at det samlede budget for det næste kulturprogram (2007-2013) bør forhøjes med henblik på at gøre programmet til et brugbart værktøj til effektive aktioner på kulturområdet,

2.4. mener, at det program, der følger efter KULTUR 2000, bør sætte fokus på lokale og regionale aktiviteter frem for storstilede aktioner for hermed at åbne mulighed for bredere deltagelse,

2.5. opfordrer Kommissionen til at sikre, at regionale sprog og mindretalssprog integreres i mainstreamingprogrammer såsom KULTUR 2000 og det efterfølgende program i overensstemmelse med ånden i EU's kommende sprogstrategi og handlingsplan,

2.6. mener, at de fremtidige kultursamarbejdsprogrammer ikke kun bør åbne mulighed for tværfaglige projekter, men aktivt fremme sådanne projekter,

2.7. opfordrer Kommissionen til at forenkle sine administrative procedurer i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet,

2.8. anmoder Kommissionen om i fremtiden at sikre, at arrangører af udvalgte projekter modtager EF-midler hurtigt, og at der ikke opstår unødige forsinkelser, som kan have katastrofale følger for mindre aktører,

2.9. opfordrer til, at projektudvælgelsesproceduren forbedres, at jurymedlemmerne udvælges på grundlag af deres ekspertise inden for de pågældende områder, og at projekter udelukkende udvælges på basis af deres kunstneriske værdi.

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om:

- **»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets afgørelse 2000/821/EF af 20. december 2000 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (MEDIA PLUS — Udvikling, distribution og markedsføring)«, og**
- **»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 163/2001/EF af 19. januar 2001 om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (MEDIA-UDDANNELSE) (2001-2005)«**

(2004/C 23/06)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets afgørelse 2000/821/EF af 20. december 2000 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (MEDIA PLUS — Udvikling, distribution og markedsføring) [KOM(2003) 191 endelig — 2003/0067 (COD)],

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse af 19. januar 2001 om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (MEDIA-UDDANNELSE) (2001-2005) [KOM(2003) 188 endelig — 2003/0064 (COD)],

under henvisning til Rådets beslutning af den 5. maj 2003 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 150, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af den 23. januar 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 166/2003 rev.), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur og Uddannelse den 11. juli 2003 med Susie Kemp, medlem af West Berkshire Council (UK/PPE), som ordfører, og

ud fra følgende betragtninger,

- 1) Rådet og Europa-Parlamentet vedtog ved afgørelse nr. 163/2001/EF MEDIA-UDDANNELSE-programmet for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2005;
- 2) Rådet iværksatte ved afgørelse 2000/821/EF MEDIA PLUS-programmet til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2005;
- 3) det er vigtigt at sikre kontinuiteten i fællesskabsstøtten til den audiovisuelle sektor i Europa med henblik på de mål, der er fastsat for Fællesskabet i traktatens artikel 150 —

på sin 51. plenarforsamling den 9. oktober 2003 vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets synspunkter

bl.a. har til at formål at sikre, at der er tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft til at besætte nye jobs inden for denne yderst dynamiske og kreative serviceaktivitet.

Regionsudvalget

1.1. bifalder, at både MEDIA PLUS- og MEDIA-UDDANNELSE-programmet er blevet forlænget med ét ekstra år med henblik på iværksættelse af nye programmer fra og med 2007.

1.2. deler Kommissionens synspunkt, at på grund af udvidelsen vil en række vigtige elementer nødvendiggøre ændringer af EU's indsats i den audiovisuelle sektor, og kommende programmer må tilpasses disse ændringer. Det er afgørende, at drivkraften bag disse programmer ikke går tabt.

1.3. erkender, at den europæiske filmindustri forbliver en minoritetsindustri, og at foranstaltninger via MEDIA PLUS- og MEDIA UDDANNELSE-programmerne er afgørende. Det er nødvendigt at gøre den europæiske film-, tv- og multimediassektor endnu mere konkurrencedygtig og skabe et gunstigt klima som modtræk mod den stadig voksende globale konkurrence. Opsplitningen af den europæiske filmindustri er en stor brist, som må overvindes gennem større netværksinitiativer og samarbejde mellem aktørerne i den audiovisuelle sektor.

1.4. er enig med MEDIA PLUS-programmet i, at der er et stort vækstpotentiale, og ser en mulighed for at skabe over 300 000 ekstra højt kvalificerede jobs i den audiovisuelle sektor. Man må håbe, at dette tal vil vokse som følge af MEDIA-programmernes forlængelse, da disse programmer

1.5. erkender, at MEDIA-programmerne kan øge forståelsen for den kulturelle mangfoldighed i EU's medlemsstater og regioner, hvilket bliver endnu vigtigere i et udvidet EU. Ydermere ser Regionsudvalget gode muligheder for at fremme den sproglige mangfoldighed, især hvad angår mindretalsprog.

1.6. støtter MEDIA PLUS-programmets mål om, at den audiovisuelle sektor skal videreudvikles i lande eller regioner med ringe audiovisuel produktionskapacitet og/eller et begrænset sprogligt eller geografisk område, og konstaterer, at dette fortsat er et vigtigt mål i forbindelse med det forlængede program.

1.7. erkender og bifalder de muligheder, der ligger i MEDIA PLUS-programmet for at reagere hurtigt på de dramatiske teknologiske forandringer inden for navnlig den audiovisuelle sektor og kommunikationssektoren.

1.8. bifalder, at MEDIA-programmerne fortsat lægger vægt på livslang uddannelse og videreuddannelse overalt i EU. Forlængelsen af programmerne vil gøre videreuddannelse mulig i den audiovisuelle sektor og kommunikationssektoren.

1.9. mener, at der er behov for yderligere at forbedre formidlingen af information om MEDIA PLUS- og MEDIA UDDANNELSE-programmerne, og opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan MEDIA-kontorerne kan blive mere effektive og antallet af kontorer forøges. De lokale myndigheder kan inddrages aktivt vedrørende dette aspekt via kommunale bygninger såsom biblioteker og medborgerhuse.

1.10. bifalder stigningen i det proportionale budget for MEDIA PLUS-programmet, men undrer sig over den langt fra proportionale stigning for MEDIA UDDANNELSE-programmets vedkommende.

1.11. er tilfreds med den kommende evaluering af begge nuværende programmer og ser frem til at studere resultatet. Regionsudvalget er især interesseret i, om programmerne har kunnet sikre et væsentligt antal arbejdspladser, om der kan påvises en langt større forståelse af den kulturelle mangfoldighed samt, om de har fremmet mindretalssprog.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1. påpeger, at der i det forlængede MEDIA PLUS-program skal lægges større vægt på formidling af information, både for at tiltrække nye initiativer og for at skabe opmærksomhed omkring de igangværende projekter.

2.2. understreger, at det er nødvendigt at videreudvikle MEDIA-kontorerne og øge antallet af disse i hele EU. Samarbejde mellem MEDIA-kontorerne og de lokale og regionale myndigheder bør prioriteres højere for at sikre, at lokale og regionale industrier har et indgående kendskab til mulighederne i MEDIA-programmerne.

2.3. betoner, at der er behov for at inddrage de lokale og regionale myndigheder yderligere, da disse kan skabe større samarbejde mellem den audiovisuelle sektors forskellige dele. Regionale konsortier bestående af industriens aktører inden for uddannelse, finansiering, produktion og distribution bør

fremmes. Biblioteker, medborgerhuse og andre offentlige bygninger kan anvendes til at udbrede kendskabet og give borgerne adgang til både ældre og nyt audiovisuelt materiale. Regionsudvalget ønsker fortsat, at man overvejer, om der med henblik herpå under MEDIA PLUS-programmet kan afsættes midler til IT i offentlige bygninger, og foreslår, at pilotprojekter overvejes i det nye program for 2007.

2.4. henstiller, at det nye MEDIA PLUS-websted videreudvikles. Regionsudvalget understreger på ny mulighederne i forbindelse med et MEDIA PLUS-websted — især når det gælder udbredelse af information overalt i det udvidede EU. Webstedet bør fremme netværket for europæiske film- og tv-skoler og tilvejebringe information om uddannelse og andre muligheder.

2.5. støtter fortsat støtte kravet om standardisering af erhvervskvalifikationer i hele EU og håber, at de nye MEDIA-programmer, som begynder i 2007, indeholder foranstaltninger, som kan føre til fremskridt på dette område.

2.6. understreger, at MEDIA UDDANNELSE-programmet skal bruges til at sikre betydelig videreudvikling og fremme af uddannelsesprogrammer og uddannelsesorganer og -initiativer i hele EU. Regionsudvalget noterer, at dette kan ske gennem det forlængede program, men håber, at det nye 2007-program vil gøre det muligt at uddanne flere lærere i EU.

2.7. slår til lyd for, at MEDIA PLUS- og MEDIA UDDANNELSE-programmerne fortsat skal bygge på det grundlæggende princip om lige muligheder for at tilskynde alle initiativer til at sikre en mere ligelig deltagelse af kvinder og mænd.

2.8. henstiller, at det audiovisuelle materiale i MEDIA PLUS- og MEDIA UDDANNELSE-programmerne tager særligt hensyn til personer med handicap.

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006)«

(2004/C 23/07)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens arbejdsdokument om »Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006)« (KOM(2003) 343 endelig),

under henvisning til præsidiets beslutning af 8. april 2003 om at afgive udtalelse herom i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, og henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til Kommissionens årsrapport af 26. november 2002 om gennemførelsen af handlingsplanen for den nordlige dimension (SEK(2002) 1296),

under henvisning til de retningslinjer, der blev udstukket af ministerkonferencen den 21. oktober i Luxembourg om den nordlige dimension, og som senere blev godkendt af Rådet (almindelige anliggender) den 22. oktober 2002,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse af 12. juni 1996 om Den Europæiske Unions nordiske dimension samt udviklingen af en samarbejdspolitik hen over EU's og Ruslands fælles grænse og i Barentsregionen (CdR 10/96 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse af 15. september 1999 om Kommissionens meddelelse om en nordlig dimension i Unionens politikker (KOM(98) 589 endelig udg.) (CdR 107/1999) ⁽²⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse af 9. oktober 2003 (CdR 175/2003 fin) om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd,

under henvisning til Regionsudvalgets forslag til udtalelse (CdR 102/2003 rev. 2), som blev vedtaget den 5. september 2003 af Underudvalget for Forbindelser Udadtil (ordførere: Lars Abel (DK/PPE), amtsrådsmedlem i Københavns Amt, og Uno Aldegren (S/PSE), medlem af Skånes Regionalråd),

under henvisning til Det Arktiske Råds og Barentsrådets (Barents Euro-Arctic Council) bidrag til høringsprocessen i forbindelse med anden handlingsplan for den nordlige dimension og Nordsøkommissionens generelle erfaringer med regionalt samarbejde i den nordlige dimensions område,

under henvisning til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs synspunkter vedrørende den nordlige dimensions fremtid,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Man må gøre sig klart, at perspektivet for det område, der er omfattet af den nordlige dimension, ændrer sig dramatisk med de nye kandidatlandes tiltrædelse af EU. Dette betyder, at der er nye udfordringer at tage op på den politiske og økonomiske scene, og den nordlige dimension er derfor en vigtig brik i spillet i det nye EU;
- 2) Debatten om den nye handlingsplan for den nordlige dimension må samle alle berørte parter, herunder regionale og lokale organisationer og subnationale myndigheder i de nye medlemsstater, for at fremme processen mest muligt og gøre den mere effektiv, konkret og hensigtsmæssig. Det er vigtigt, at den nordlige dimension indgår i regionalpolitikkerne og gennemføres på regionalt og lokalt plan såvel som på nationalt plan;
- 3) Arbejdet med den nordlige dimension bør fortsættes med henblik på at udvikle det udvidede EU og fremme samarbejdet med Rusland og andre relevante aktører, f.eks. Norge, Island og Grønland —

på sin 51. plenarforsamling den 9. oktober 2003 vedtaget følgende udtalelse.

⁽¹⁾ EFT C 337 af 11.11.1996, s. 7.

⁽²⁾ EFT C 374 af 23.12.1999, s. 1.

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1. bifalder Kommissionens arbejdsdokument »Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006)«,

1.2. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen agter at inddrage en lang række forskellige aktører i initiativet, herunder de lokale og regionale myndigheder,

1.3. noterer ligeledes, at principperne om bred deltagelse, subsidiaritet og komplementaritet danner et klart grundlag for Kommissionens forslag — med en effektiv arbejdsdeling og overordnet koordinering og overvågning af de strategiske mål, prioriteter og konkrete aktiviteter,

1.4. bifalder, at der udtrykkeligt henvises til internationalt anerkendte principper om bæredygtig udvikling, god forvaltningspraksis, gennemsigtighed og deltagelse, ligestilling mellem kønnene, mindretallets rettigheder og beskyttelse af de oprindelige folkeslag, og til princippet om, at alle involverede parter indfører økonomiske politikker, beskæftigelsespolitikker og sociale politikker, der supplerer og styrker hinanden,

1.5. mener, at handlingsplanen for den nordlige dimension i lyset af EU's udvidelse bør lægge stor vægt på grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde. Kommissionens nylige meddelelse om »Det bredere europæiske naboskab« fremhæver den nordlige dimension som en vigtig faktor i det nye udvidede EU og i Europa generelt, og det er derfor vigtigt at fremme samarbejdet også på det lokale og regionale niveau,

1.6. understreger vigtigheden af en bottom-up-strategi for den nordlige dimension, da gennemførelsen af EU's regelværk i stor udstrækning vil blive varetaget af de lokale og regionale myndigheder. Det er endvidere vigtigt med en effektiv koordinering af den indsats, Kommissionens generaldirektorer yder til fremme af den nordlige dimension, f.eks. ved at Kommissionen opretter en særlig koordineringsenhed for den nordlige dimension.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

Prioriteringer og beslutningsprocesser — horisontalt og vertikalt

2.1. opfordrer til, at der regelmæssigt organiseres fora om den nordlige dimension, hvor repræsentanter for lokale og regionale myndigheder i den nordlige dimensions område kan samles,

2.2. ser gerne, at de subnationale myndigheder i de lande, der er omfattet af den nordlige dimension, høres under den konkrete udformning af programmer og projekter. De lokale og regionale myndigheder bør følgelig tildeles flere beslutningsbeføjelser, så mere ligelig deltagelse kan sikres,

2.3. foreslår, at der oprettes et rådgivende organ, helst inden for rammerne af en allerede eksisterende organisation eller mekanisme, hvor såvel det horisontale som det vertikale niveau er repræsenteret, dvs. EU, nationale regeringer, Østersørådet (CBSS), lokale og regionale myndigheder og deres organisationer samt paraplyorganisationer i Østersøområdet som f.eks. det subregionale samarbejde for Østersøstaterne (Baltic Sea States Sub-regional Co-operation — BSSSC) og foreningen af baltiske byer (Union of Baltic Cities — UBC), Nordsøkommissionen, Det Arktiske Råd og Barentsrådet. Russiske lokale og regionale repræsentanter bør indgå i det rådgivende organ, så hele den nordlige dimensions område er dækket. Det vil derfor være naturligt, at Regionsudvalget sammen med Kommissionen spiller en central rolle i et sådant initiativ,

2.4. foreslår, at aktiviteter til gennemførelse af programmer vedrørende den nordlige dimension på lokalt og regionalt plan evalueres og tages med i betragtning, og at Kommissionen og medlemsstaterne tager initiativ til og fuldt ud støtter en styrkelse af den subnationale administrative kapacitet, hvor dette er påkrævet,

2.5. anmoder om, at der lægges vægt på menneskelige ressourcer, uddannelse, sundhed, miljø, transport, virksomheds- og regionaludvikling samt kultur — understøttet af ikt, da de lokale og regionale myndigheder i de fleste lande har kompetence inden for disse sektorer,

2.6. foreslår, at erhvervssamarbejdet mellem den private sektor og de lokale og regionale myndigheder styrkes, f.eks. ved at oprette et rådgivende organ for erhvervsorienterede projekter,

En finansieringsramme for den nordlige dimension

2.7. efterlyser en dynamisk debat mellem de beslutningstagende og implementerende parter på alle niveauer for at fastsætte en finansieringsramme for handlingsplanen for den nordlige dimension,

2.8. henleder opmærksomheden på Barcelona-processen for at se, om en lignende model eventuelt er mulig for den nordlige dimension,

2.9. ser gerne, at samhörighedspolitikken for den nordlige dimension fremover henhører under EU's ansvar i lighed med Meda-programmet, og understreger, at det er nødvendigt at fastsætte en finansieringsramme, hvis politikken skal kunne gennemføres,

2.10. foreslår, at der oprettes en særlig budgetpost for den nordlige dimension; fastlæggelse af en behørig finansieringsramme vil være til stor nytte for alle indsatsområder under den nordlige dimension; forvaltningsmodellen for finansieringsrammen bør være enkel; midlerne skal anvendes så fleksibelt som muligt,

2.11. foreslår, at de nationale regeringer og Rådet for at løse det aktuelle problem med en manglende samlet budgetpost for den nordlige dimension sikrer tilstrækkelige finansielle midler til lokale og regionale initiativer til forbedring af den menneskelige og institutionelle kapacitet,

2.12. ønsker at undersøge muligheden for i større udstrækning at inddrage internationale finansielle organisationer i udviklingsprojekter inden for rammerne af politikken for den nordlige dimension,

Grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde — TACIS og INTERREG

2.13. påpeger, at der er et påtrængende behov for at koordinere de nuværende TACIS- og INTERREG-programmer bedre. De eksisterende programmer har afsløret utilstrækkelig samordning, og idéen om et enkelt nærhedsinstrument bør overvejes som en fremtidig løsningsmulighed,

2.14. slår til lyd for, at de eksisterende INTERREG-programmer udvides, så de ikke kun omfatter fysisk planlægning, men også andre indsatsområder, inden for hvilke de lokale og regionale myndigheder har beføjelser, og opfordrer til, at østersølandenes søgrænser gøres støtteberettigede under alle INTERREG-programmerne. Det vil dog kræve yderligere finansielle midler,

2.15. understreger, at det er vigtigt, at der skabes mindre, ubureaukratiske finansieringsmuligheder for tværregionale programmer og projekter inden for rammerne af INTERREG- og TACIS-programmerne,

Den nordlige dimensions miljøpartnerskab og den nordlige dimensions partnerskab for folkesundhed og social velfærd

2.16. henleder opmærksomheden på tilgangsvinklen i miljøpartnerskabet for den nordlige dimension. Det er vigtigt at lade lokale og regionale aktører indgå i partnerskabet, da de også har kompetence på området,

2.17. foreslår, at der fokuseres på den nordlige dimensions partnerskab for folkesundhed og social velfærd. En midlertidig international arbejdsgruppe har til ansvar at tilrettelægge arbejdet i partnerskabet, der er baseret på deltagelse af repræsentanter på ministerniveau. Det er vigtigt at inddrage lokale og regionale myndigheder, da de også har kompetence på området,

Kaliningrad, regionerne i det nordvestlige Rusland og polarcirkelområdet

2.18. understreger, at det er vigtigt at være særligt opmærksom på Kaliningrad-regionen inden for den nordlige dimension på grund af dens geografiske beliggenhed i det nye udvidede EU, f.eks. ved at oprette særlige programmer og finansielle løsninger for projekter inden for Kaliningrad og for grænseoverskridende samarbejde mellem Kaliningrad og nabolandene.

2.19. påpeger, at der allerede er etableret samarbejdsprojekter mellem lokale og regionale myndigheder, og at disse synes lettere at håndtere end projekter på nationalt niveau,

2.20. anser det for vigtigt, at der tages særligt hensyn til ikke blot Kaliningrad, men til alle de nordvestrussiske regioner, eftersom samarbejdet med det nye EU også indebærer udfordringer for disse regioner,

2.21. henleder opmærksomheden på polarområdet, hvor et meget barsk klima, store afstande, en svag økonomisk udvikling og sårbarhed over for eksterne miljøpåvirkninger vanskeliggør den økonomiske og sociale udvikling. Det er derfor vigtigt at styrke det cirkumpolare samarbejde og anerkende vigtigheden af et styrket cirkumpolart samarbejde inden for alle aktivitetsområder omkring polarcirklen. Begrebet »det arktiske vindue« spiller endvidere en central rolle i konklusionerne fra konferencen om den nordlige dimension og det arktiske vindue den 28. august 2002 i Ilulissat, Grønland.

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget

**Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet
Vejen til lettere tilgængelige samt mere retfærdige og styrede asylsystemer«**

(2004/C 23/08)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse om »Vejen til lettere tilgængelige samt mere retfærdige og styrede asylsystemer« (KOM(2003) 315 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 31. juli 2003 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 1. juli 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til de politiske rammer for indvandring og asyl, der blev fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i oktober 1999, hvori der blev stillet krav om en fælles EU-politik, der omfatter partnerskab med hjemlandene, en fælles europæisk asylordning, fair behandling af statsborgere fra tredjelande og forvaltning af migrationsstrømmene,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om asylpolitik fra november 2000, som konstaterede et behov for at undersøge foranstaltninger, der kan bidrage til at sikre retslig og sikker beskyttelse inden for EU og samtidig afskrække menneskehandlere og menneskesmuglere, og til Kommissionens meddelelse om »den fælles asylpolitik og agendaen for beskyttelse« (KOM(2003) 152 endelig),

under henvisning til Rådets direktiv om modtagelse af asylansøgere, som blev formelt vedtaget den 27. januar 2003,

under henvisning til fællesskabsinitiativet EQUAL, som søger at bekæmpe udstødelse og ulighed på arbejdsmarkedet, herunder foranstaltninger til at forbedre asylansøgers sociale og erhvervsmæssige integration,

under henvisning til Argo-programmet, der blev vedtaget af Rådet den 13. juni 2003, og hvis formål er at fremme administrativt samarbejde om de ydre grænser, visa, asyl og indvandring,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandards for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, f.eks. som følge af krig,

under henvisning til UNHCR's eksekutivkomités godkendelse i efteråret 2002 af en agenda for beskyttelse med sigte på at forvalte hybride migrationsstrømme, byrde- og ansvarsdeling på en mere retfærdig måde og afpasning af beskyttelsessystemer,

under henvisning til flygtningehøjkommissærens forslag til »Convention Plus« vedrørende udvidelse af forvaltningen af hybride migrationsstrømme ved hjælp af moderniserede politikinstrumenter,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Indvandringspolitik og asylpolitik« (CdR 93/2002 fin), vedtaget den 16. maj 2002 ⁽¹⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Ret til familiesammenføring« (CdR 143/2002 fin), vedtaget den 21. november 2002 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 16.

under henvisning til forslagene fra Det Forenede Kongerige om »bedre forvaltning af asylprocessen«, der blev diskuteret på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2003,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 249/2003 rev.), som blev vedtaget den 5. september 2003 af Underudvalget for Forbindelser Udadtil [ordfører: Ruth Coleman, formand for North Wiltshire District Council (UK/ELDR)],

og ud fra følgende betragtninger,

- 1) Medlemsstaterne er dybt bekymrede over misbrugen af asylprocedurer og stigningen i hybride migrationsstrømme, ofte understøttet af menneskesmugling, og det store antal af afvisninger efter undersøgelse af behovet for international beskyttelse.
- 2) Selv om der har været betydelige fremskridt med at etablere en fælles asylordning i hele EU, begrænses yderligere harmoniseringsfremskridt for øjeblikket af, at medlemsstaterne har vanskeligt ved at tænke ud over rent nationale dagsordener.
- 3) Der er et åbenlyst behov for at finde nye veje, som respekterer asylinstitutionens troværdighed og Europas humanitære tradition —

på den 51. plenarforsamling den 9. oktober 2003 vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1. bifalder agendaen for beskyttelse og EU-medlemsstaternes og Kommissionens positive holdning hvad angår agendaens gennemførelse i EU.

1.2. bifalder de 10 grundlæggende forudsætninger, der opregnes på side 11-13 i Kommissionens meddelelse KOM(2003) 315 endelig.

1.3. kræver, at fristerne for den første harmoniseringsfase i retning af en fælles asylordning overholdes.

1.4. mener, at målet om en mere retfærdig byrde- og ansvarsdeling ikke udelukkende bør ses som en spredning af den fysiske eller finansielle byrde, men skal forbedre forvaltningen af asylsystemet.

1.5. mener, at medlemsstaterne for at opnå mere retfærdige, hurtige og effektive asylprocedurer bør være villige til både at undersøge kvaliteten af behandlingen af ansøgninger og procedureernes varighed.

1.6. ser gerne yderligere diskussion og orientering om Kommissionens undersøgelse af ekstern behandling af asylansøgninger, som blev afleveret i december 2002, så snart den mere tilbundsående undersøgelse af genbosættelsesordninger foreligger senere på året.

1.7. lægger vægt på, at diskussionen om en hjemsendelsepolitik skal foregå på et fuldt oplyst grundlag, hvad angår finansiell og anden støtte, som kræves af de pågældende hjemlande.

1.8. forventer, at programmet for finansiell og teknisk bistand til tredjelande letter hjemsendelsepolitikken.

1.9. mener, at det komplicerede spørgsmål om integration i værtssamfundet af personer, som nyder international beskyttelse, er presserende og ser gerne en diskussion med Kommissionen om dens nye forslag til en integrationspolitik på et tidligt tidspunkt; ser på denne baggrund frem til udtalelsen om Kommissionens meddelelse om indvandring, integration og beskæftigelse ⁽¹⁾, som for øjeblikket er til behandling i Regionsudvalgets Underudvalg for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik.

1.10. mener, at hvis EU skal bekæmpe ulovlig indvandring effektivt, er man nødt til at tage muligheden for kontrolleret lovlig indvandring op til fornyet overvejelse, og ser derfor gerne yderligere diskussion med Kommissionen om dens forslag til en fælles indvandringspolitik.

1.11. opfordrer Kommissionen til at søge at finde frem til effektive mekanismer, der kan garantere beskyttelsen af asylansøgere uden for EU.

1.12. mener, at de nuværende ordninger til behandling af asylansøgninger er komplicerede, dyre og ineffektive.

⁽¹⁾ KOM(2003) 336 endelig.

1.13. glæder sig over, at konventets forfatningsudkast indeholder en fælles europæisk asylpolitik, som indebærer, at der ikke længere vedtages minimumsregler, men indføres en ensartet retsstilling og fælles procedurer for alle personer, der har behov for international beskyttelse, og at der banes vej for indførelse af foranstaltninger vedrørende partnerskab og samarbejde med tredjelande. Selv om konventet har foreslået, at forfatningstraktaten skal træde i kraft i 2009, fritages EU ikke for hurtigt at skulle indføre et fælles europæisk asylsystem i overensstemmelse med ambitionerne og inden for de frister, som Det Europæiske Råd fastlagde på topmøderne i Tammerfors, Sevilla og Thessaloniki, dvs. især vedtagelsen inden udgangen af 2003 af den basislovgivning, som endnu er under udarbejdelse, dvs. forslaget til Rådets direktiv om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og forslaget til Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurerne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1. bifalder og støtter kampagnen, der skal øge offentlighedens kendskab til EU's politikker mod forskelsbehandling, racisme og fremmedhad, og som forestås af kommissær Anna Diamantopoulou.

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

2.2. kræver en resolut, fælles og højprofileret kamp fra EU's side mod menneskesmugling.

2.3. kræver en harmonisering i retning af en fælles asylordning i EU i stedet for forskellige systemer i medlemsstaterne med særlig henblik på indførelse af et mere ordnet system, der er lettere at administrere.

2.4. kræver en tilbundsående reform af ordningen til behandling af asylansøgninger med det formål at sikre en enkel, gennemsigtig og hurtig metode til at træffe afgørelse i asylsager, integrere personer, der er blevet godkendt, og hjemsende personer, som ikke opfylder kriterierne.

2.5. mener, at projekterne til forbedring af beskyttelsen af flygtninge i deres hjemregion bør gennemføres i EU-regi for at sikre en større sammenhæng i EU's asylpolitik udadtil. Disse projekter skal tillige gennemføres i fuldt samarbejde med de pågældende lande og på grundlag af UNHCR's henstillinger.

2.6. støtter Kommissionens krav om at øge midlerne til finansiering af EU-initiativerne på asyl- og immigrationsområdet i de kommende finansielle overslag (2007-2013) og mener, at midlerne på budgetpost B7-667, som dækker samarbejdet med tredjelande på migrationsområdet, skal øges betydeligt inden 2006.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki om udformningen af en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -handel, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold«

(2004/C 23/09)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki om udformningen af en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -handel, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold (KOM(2003) 323 endelig),

under henvisning til Europa-Kommissionens beslutning af 31. juli 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 1. juli 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til Europa-Kommissionens grønbog om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold (KOM(2002) 175 endelig),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse herom af 20. november 2002,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors (oktober 1999), Det Europæiske Råd i Laeken (15. december 2001) og Det Europæiske Råd i Sevilla (juni 2002),

under henvisning til Santiago-handlingsplanen,

under henvisning til Bruxelles-erklæringen fra den europæiske konference om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel (september 2002),

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse (KOM(2003) 336 endelig),

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki (19. og 20. juni 2003),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 250/2003 rev.), som blev vedtaget den 5. september 2003 af Underudvalget for Forbindelser Udadtil med Luc Van Den Brande, senator og medlem af Det Flamske Parlament (BE/PPE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Regionsudvalget erkender, at en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -handel, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold er vigtig og nødvendig;
- 2) der er i den forbindelse brug for en fremgangsmåde præget af sammenhæng, for integrerede instrumenter og for korrekt opfølgning;
- 3) spørgsmålet berører foruden medlemsstaterne i høj grad de regionale og lokale myndigheder i EU — på den 51. plenarforsamling den 9. oktober 2003 vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets synspunkter

del, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold;

Regionsudvalget

1.1. sætter pris på, at Europa-Kommissionen i en meddelelse kræver, at der gøres en indsats for en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -han-

1.2. mener, at de forskellige aspekter af migration med rette prioriteres særdeles højt inden for EU-politikken, som det fremgår af mange initiativer fra Kommissionens side og af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i Tammerfors, Laeken, Sevilla og Thessaloniki;

1.3. udtrykker ønske om, at denne fælles politik præges af sammenhæng, bygger på integrerede instrumenter og får en korrekt og effektiv opfølgning;

1.4. finder, at dette forudsætter, at det eksisterende juridiske grundlag og de operationelle instrumenter styrkes, og at der efter behov tilvejebringes nye egnede instrumenter;

1.5. beklager, at udviklingen af et fælles syn på og foranstaltninger vedrørende lovlig indvandring og asyl hidtil er blevet forsømt, skønt man derved kan begrænse den ulovlige immigration;

1.6. mener, at tilbagesendelse altid skal ske med respekt for menneskerettighederne og den menneskelige værdighed som led i en fælles tilbagesendelsespolitik;

1.7. understreger, at der på alle områder er brug for operationelt samarbejde og udveksling af information;

1.8. lægger stor vægt på en gennemarbejdet visumpolitik, fordi den kan bidrage stærkt til at forhindre ulovlig indvandring; en sådan politik forudsætter et effektivt informationssystem, der er koordineret og sammenkoblet med Schengen-informationssystemet;

1.9. understreger behovet for et effektivt grænsekontrolsystem, i hvilken forbindelse medlemsstaternes opgaver og indsats er af stor betydning, men de skal koordineres med en fælles EU-instans;

1.10. opfordrer til, at der gøres alt for at bekæmpe menneskesmugling og menneskehandel, som ofte styres af kriminelle netværker;

1.11. kræver særlig opmærksomhed omkring den umenneskelige handel med kvinder, der må bekæmpes med alle midler;

1.12. finder, at en fællesskabspolitik vedrørende ulovlig indvandring kun kan være effektiv, hvis den integreres i EU's forbindelser med tredjelande, i hvilken forbindelse tilbagetagelsesaftaler er af stor betydning, og der kan opstå et tæt gensidigt partnerskab;

1.13. understreger stærkt, at en fælles politik kun kan være slagkraftig og troværdig, hvis der afsættes tilstrækkelige finansielle midler, straks til dækning af den umiddelbart forstående periode og efter 2006 til en mere definitiv budgettering;

1.14. konstaterer, at de lokale og regionale myndigheder som oftest er de første, der får at gøre med disse situationer og problemer, og derfor i mange tilfælde må tage initiativer;

1.15. finder det nødvendigt og selvfølgelig, at EU og medlemsstaterne derfor fuldt ud inddrager de lokale og regionale myndigheder i den fælles politik;

1.16. henleder opmærksomheden på den særlige situation, som på den ene side de regioner og kommuner, der ikke længere ligger ved EU's ydre grænser, og på den anden side de regioner og kommuner, der nu kommer til at ligge der, er i.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1. kræver, at en fælles europæisk politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -handel, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold fremskyndes, globalt og i alle henseender;

2.2. understreger, at dette forudsætter en fremgangsmåde præget af sammenhæng såvel som integrerede instrumenter og en korrekt og effektiv opfølgning;

2.3. minder om, at der i forbindelse med en fælles tilbagesendelsespolitik skal vises fuld respekt for menneskerettighederne og den menneskelige værdighed, og at der skal arbejdes videre med et særligt fællesskabsinstrument til støtte for de prioriteringer, Rådet har opstillet i sit handlingsprogram, hvor det fastslås, at immigrationen skal finde sted i en klar juridisk og proceduremæssig ramme; et direktiv om minimumsstandards for tilbagesendelsesprocedurer og gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse forekommer ligeledes hensigtsmæssigt;

2.4. forventer, at der samtidig udvikles en fælles holdning til lovlig indvandring og asyl;

2.5. støtter et yderligere udbygget og ajourført visumsystem og etableringen af et visuminformationssystem (VIS), koblet til SIS II (anden generation af Schengen-informationssystemet), der skal tages i brug i 2006, og hvortil de nødvendige tekniske, juridiske og finansielle skridt skal tages;

2.6. går ind for et effektivt grænsekontrolsystem og en integreret politik for forvaltningen af de ydre grænser; den fælles grænsekontrolinstans har som arbejdsgruppe (SCIGA+) for begrænsede muligheder, og derfor må den daglige ledelse overdrages til et mere operationelt organ, og desuden er det en forudsætning for effektiv forvaltning, at der oprettes et EU-korps af grænsevagter, uden at de nationale tjenesters centrale rolle dog skal forklejnes;

2.7. ønsker, at den fælles håndbog om de ydre grænser revideres, og at det undersøges, om der skal etableres nye institutionelle mekanismer med henblik på at styrke det operationelle samarbejde om forvaltningen af de ydre grænser, og om overvågningen af søgrænserne skal struktureres bedre;

2.8. opfordrer Kommissionen til kraftigt at bekæmpe menneskesmugling og menneskehandel, der ofte kontrolleres af kriminelle netværker, og til i den forbindelse at intensivere alle former for samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder og ofre samt til at udvikle konkrete foranstaltninger, standarder, god praksis og mekanismer til at forebygge menneskehandel; Rådet opfordres til at vedtage forslaget om udstedelse af en kortvarig opholdstilladelse til ofre for ulovlig indvandring og menneskehandel;

2.9. opfordrer Kommissionen og Rådet til at være særlig opmærksomme på og sætte alle midler ind på at bekæmpe den umenneskelige handel med kvinder;

2.10. opfordrer til øget operationelt samarbejde og udveksling af informationer på alle områder og finder det i den forbindelse nyttigt som foreslået at oprette et forum for udveksling af oplysninger baseret på moderne og sikker netteknologi, benævnt ICONet, og et net af kontaktpersoner på indvandringsområdet;

2.11. går ind for at inddrage hele migrationsproblematikken i dialogen i forbindelse med nuværende og fremtidige associerings- og samarbejdsaftaler med tredjelande og for indgåelse af tilbagetagelsesaftaler med disse lande, der kan føre til et gensidigt globalt partnerskab, hvorved bekæmpelsen af ulovlig indvandring kan forbedres og tilbagesendelse på en måde, der er acceptabel for så vel medlemsstaterne som modtagerlandene, fremmes; etablering af et retsgrundlag med henblik på udformning af et flerårigt program for samarbejdet med tredjelande om indvandringsspørgsmål må anbefales;

2.12. lægger stor vægt på, at der frigøres tilstrækkelige finansielle midler til, at disse globale målsætninger, som EU betragter som en politisk toprioritering, kan søges realiseret på troværdig vis, hvilket for øjeblikket absolut ikke er tilfældet; den løsning, Kommissionen foreslår, nemlig til dækning af de umiddelbare behov at revidere Argo-programmet, angående perioden 2004-2006 at gøre brug af tilrådighedværende margener og derefter at forlade sig på de finansielle overslag efter 2006, kan støttes;

2.13. ønsker et realistisk og rimeligt byrdefordelingssystem knyttet til en række betingelser og kriterier, hvor der specifikt tages hensyn til og bygges på de grundlæggende begreber subsidiaritet og additionalitet, og hvor kun de typer udgifter, der er direkte knyttet til fællesskabsdimensionen, kan finansieres;

2.14. finder det selvfølgelig, at EU og medlemsstaterne inddrager de lokale og regionale myndigheder i den fælles politik som partnere, fordi de som oftest er de første, der konfronteres med disse situationer og problemer, så de hyppigt må tage initiativer, hvorfor deres ekspertise og praksis både kan og skal udnyttes;

2.15. foreslår, at Schengen-faciliteten aktiveres til fordel for de regioner og kommuner, der ikke længere ligger ved EU's ydre grænser, og for regioner og kommuner, der nu kommer til at ligge der, at der med henblik herpå opstilles en liste over behov på forskellige områder, herunder infrastruktur og tab af regelmæssig transit, og at de nødvendige støttemidler stilles til rådighed;

2.16. opfordrer under henvisning til, at alle mulige aktører, såvel blandt myndighederne som i samfundet, er stærkt berørte af spørgsmålet, til at udforme en fælles politik, der kan finde tilslutning;

2.17. støtter forslaget om oprettelse af en europæisk flygtningefond.

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om:

- **»Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd«, og**
- **»Meddelelse fra Kommissionen — Bane vejen for et nyt instrument for nabolandene«**

(2004/C 23/10)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd« (KOM(2003) 104 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 13. juni 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 8. april 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til Kommissionens meddelelse — »Bane vejen for et nyt instrument for nabolandene« (KOM(2003) 393 endelig),

under henvisning til erklæringen fra Euro-Middelhavskonferencen i Barcelona den 28. november 1995 og EU's associeringsaftaler med Tunesien, Israel, Marokko, Den Palæstinensiske Myndighed, Jordan, Ægypten, Libanon, Algeriet, Syrien og Libyen,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Wien i december 1998 om den nordlige dimension, EU's partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland og EU's partnerskabs- og samarbejdsaftaler med Ukraine, Moldova og Belarus,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse om »En nordlig dimension i Unionens politikker« (CdR 107/99 fin) af 15. september 1999 ⁽¹⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets resolution om »Decentraliseret samarbejde og de regionale og lokale myndigheders rolle i Euro-Middelhavspartnerskabet« (CdR 40/2000 fin) af 16. februar 2000 ⁽²⁾,

under henvisning til handlingsplanen om den nordlige dimension af EU's politik for eksternt og grænseoverskridende forbindelser (2002-2003) af 14. juni 2000,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om resolution om »De regionale og lokale myndigheders rolle i EU's Euro-Middelhavsstrategi« (CdR 123/2000 fin) af 20. september 2000 ⁽³⁾,

under henvisning til konklusionerne fra Euro-Middelhavskonferencen i Valencia den 22. og 23. april 2002,

under henvisning til konklusionerne fra ministerkonferencen om den nordlige dimension i Luxembourg den 21. oktober 2002,

⁽¹⁾ EFT C 374 af 23.12.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 156 af 6.6.2000, s. 47.

⁽³⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 7.

under henvisning til situationsrapporten om Kommissionens meddelelse om følgerne af EU's udvidelse for de regioner, der grænser op til ansøgerlandene. Fællesskabsforanstaltninger for grænseregionerne (KOM(2002) 660 endelig) af 29. november 2002,

under henvisning til konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd i København den 12. og 13. december 2002,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Rapport til Rådet fra Kommissionen — information om EU's udvidelse« (CdR 325/2002 fin) af 13. februar 2003 ⁽¹⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets resolution om konklusionerne fra udvidelsesforhandlingerne i København af 9. april 2003,

under henvisning til konklusionerne fra møderne i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 15. april, 30. september og 18. november 2002 og 24. februar, 18. marts og 14. april 2003,

under henvisning til konklusionerne fra den europæiske konference den 17. april 2003,

under henvisning til konklusionerne fra Euro-Middelhavskonferencen (midtvejskonference) på Kreta den 26. og 27. maj 2003,

under henvisning til Kommissionens arbejdsdokument om »Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006)« (KOM(2003) 343 endelig) af 10. juni 2003,

under henvisning til udtalelsen om »Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006)« (CdR 102/2003 fin) af 9. oktober 2003,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 175/2003 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 5. september 2003 med Manuel Chaves Gonzales, Ministerpræsident for regionen Andalusien (ES/PSE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger,

1. der åbner sig et nyt perspektiv for relationerne mellem EU og dets kommende nye nabolande efter den femte udvidelse af Den Europæiske Union;
2. landene i det sydlige og østlige middelhavsområde har i flere årtier været et prioriteret område for EU pga. landenes strategiske betydning for EU's politiske og økonomiske planer og det menneskelige og kulturelle slægtskab;
3. EU's forbindelser med Rusland, Belarus, Moldova og Ukraine har efter udvidelsen stor betydning for sikkerheden og stabiliteten i Europa;
4. EU har med Laeken-erklæringen forpligtet sig til at garantere fred og stabilitet ved at støtte frihed, solidaritet og mangfoldighed;
5. det er hensigtsmæssigt at styrke EU's forbindelser udadtil ved at fremme de politiske og økonomiske reformer, der er omtalt i konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd i København;
6. der er behov for at styrke det politiske, økonomiske, kulturelle og sociale samarbejde mellem EU og de pågældende områder for at undgå nye skillelinjer i Europa og således skabe et velstandsperspektiv både for disse lande og for EU-borgerne;

⁽¹⁾ EUT C 128 af 29.5.2003, s. 56.

7. fremme af regionalt og tværregionalt samarbejde er et af de grundlæggende principper for den praktiske gennemførelse af naboskabspolitikken i de pågældende områder;
8. de lokale og regionale myndigheder er i færd med at udvikle samarbejdspolitikker på deres respektive kompetenceområder, hvilket mere konkret vil sige politikker for grænsesamarbejde med territoriale enheder i tredjelande —

på sin 51. plenarforsamling den 9. oktober 2003, vedtaget følgende udtalelse.

Regionsudvalget

1. Et bredere EU: udfordringen, der skal tages op

1.1. ser positivt på Kommissionens nyttige og nødvendige initiativ, som skaber et nyt politisk, økonomisk, socialt og kulturelt perspektiv for forbindelserne med vores naboer i syd og øst, specielt på et tidspunkt, hvor den seneste udvidelse af EU er i færd med at skabe nye, store forventninger i disse lande,

1.2. mener, at EU, når udvidelsen er faldet på plads, har pligt til at bidrage til den økonomiske og sociale udvikling af nabolandene, ikke kun i europæisk sammenhæng, men ved hjælp af en ny definition af den rolle, som EU skal spille på verdensplan og under hensyntagen til den igangværende globaliseringsproces,

1.3. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at iværksætte nye initiativer til fremme af regional og subregional integration i visse af de omkringliggende områder, som samtidig gør det muligt at skabe et gunstigt samspil mellem de pågældende områder og EU,

1.4. mener ligeledes, at EU har et afgørende ansvar for at fremme politisk og demokratisk stabilitet, sikkerhed, bæredygtig udvikling og social samhørighed i vore nabolande og dermed skabe venskabsbånd, som bygger på et reelt samarbejde på alle niveauer og inden for alle områder,

1.5. mener, at et af de grundlæggende elementer i den nye naboskabspolitik er fremme af den interkulturelle dialog, som skal styrkes gennem en række tiltag, der viser mangfoldigheden i EU, og hvor der fokuseres på respekt for menneskerettigheder og bekæmpelse af diskrimination, racisme og fremmedhad,

1.6. mener, at gennemførelsen af denne nye naboskabspolitik skal tage udgangspunkt i en større inddragelse og forpligtelse af civilsamfundet i EU og dets nabolande,

1.7. gør opmærksom på, at store økonomiske forskelle mellem de to sider af en grænse ikke kan undgå at undergrave den sociale stabilitet i en region og fremme illegal indvandring, ulovlig grænsehandel, organiseret kriminalitet og andre beslægtede problemer,

1.8. mener, at etableringen af en »vennekreds« omkring EU vil have positiv indvirkning på den politiske stabilitet og den økonomiske udvikling i såvel EU's medlemsstater som i nabolandene. Imidlertid vil en overdreven fokusering på en udvidelse af det indre marked eller på sikkerhedsaspekterne ikke fuldt ud sikre partnerskab og samarbejde mellem landene. Det er også nødvendigt, at Den Europæiske Union bestræber sig på at fremme kulturelt samarbejde, bæredygtig udvikling og økonomisk, social og territorial samhørighed.

2. En ny vision og nye muligheder

2.1. mener, at nabolandene bør stilles interessante og motiverende perspektiver i udsigt, og at det ikke er nok at fortsætte med de nuværende associerings- og samarbejdsaftaler, stabilitet, sikkerhed og velstand bør være konkrete, opnåelige mål for såvel EU som dets naboer,

2.2. støtter skabelsen af et fælles område, der omfatter EU og dets partnere, og som baner vejen for et fælles marked, frihandel, et åbent investeringssystem, tilnærmelse af lovgivningen og anvendelse af euroen som reserve- og referencevaluta i omhandlen med nabolandene. Det vil i sidste instans sige at omsætte idéen om »at dele alt med Unionen, undtagen institutionerne« til praksis, uden at udsigterne til et EU-medlemskab dermed udelukkes for de nabostater, der ligger på det europæiske kontinent, hvis de opfylder Københavnskriterierne,

2.3. opfordrer ligeledes på det kraftigste til, at man sammen tager fat på de vigtigste trusler, vi i dag står overfor: kriminalitet, terrorisme, ulovlig indvandring og miljømæssige udfordringer,

2.4. går ind for at fremme en nye politisk dialog på baggrund af fælles værdier og principper, nærmere betegnet vedrørende miljø-, transport-, forsknings-, uddannelses- og kulturpolitik. Denne dialog skal på samfundsplan føre til bekæmpelse af stereotyper og fremme af den gensidige forståelse,

2.5. understreger, at der findes en række politikker, som indgår i dette nye perspektiv, og som har en særlig indflydelse på regionerne,

2.5.1. efterlyser derfor en grundig analyse af de problemer, der vanskeliggør samhandelen i grænseområder, og går ind for harmonisering af lovgivningerne og forbedret sikkerhed som middel til at fremme handelen,

2.5.2. forlanger, at man er særlig opmærksom på de økonomiske, sociale og humanitære konsekvenser for EU's kommuner og regioner af integrationen af de lovlige indvandrere og kontrollen med den ulovlige indvandring. I den forbindelse ville det være hensigtsmæssigt at se nærmere på de problemer og muligheder, der følger med migrationsfænomenet,

2.5.3. kræver en særlig transportpolitik for disse områder, der ud over at være perifert beliggende også har særlige transportproblemer, f.eks. pga. kombinationen af land- og havgrænser,

2.5.4. går ind for at indføre energimodeller, der forener sikkerheden i EU's elforsyning med fremme af vedvarende energi og omlægning af de energiforsyninger, der indebærer en forhøjet risiko for miljøet og befolkningen,

2.5.5. understreger behovet for, at de nye nabolande forpligter sig til at indføre foranstaltninger, der garanterer miljøbeskyttelse og fremmer og bevarer biodiversiteten,

2.5.6. opfordrer til, at EU-institutionerne yder finansiell støtte, helt konkret via EBRD og EIB, til at fremme og udbrede lokale produktionssystemer, der primært består af små og mellemstore virksomheder, og sikrer, at de planlagte politiske og økonomiske reformer i de pågældende lande krones med held,

2.6. stiller det krav, at der stilles de nødvendige ressourcer til rådighed, således at man kan sikre, at disse politikker gennemføres på passende vis, og man undgår at undergrave troværdigheden af de foreslåede aktioner.

3. Nabolande: forskellige lande og fælles interesser — En differentieret og gradvis tilgang baseret på benchmarking

3.1. mener, at det for at opfylde målene for EU's nabopolitik er nødvendigt at fastlægge nye mekanismer og nye fælles strukturer, som lægger de nuværende aftaler bag sig og sætter fornyet skub i de igangværende processer,

3.2. støtter Kommissionens forslag om at gå videre i samarbejdet med anlæggelse af en struktureret og gradvis tilgang baseret på gensidige forpligtelser og de enkelte partnerlandes evne til at opfylde dem gennem opstilling af delmål, som gør det muligt at evaluere resultaterne, før man går videre til de næste faser,

3.3. anser det for en god ide at fastlægge handlingsplaner for hvert enkelt land, som skal forhandles mellem Kommissionen, medlemsstaterne og hvert enkelt naboland. For at tage hensyn til den aktive rolle, som EU's regioner og de europæiske lokale myndigheder spiller i nabopolitikken, anmoder Regionsudvalget dog om at blive hørt under forhandlingerne om hver enkelt af disse handlingsplaner,

3.4. mener, at vedtagelsen af en fælles strategi for alle nabolandene er et vigtigt skridt i EU's forbindelser med sine nærmeste naboer. Imidlertid er udgangspunktet for så vidt angår disse landes forbindelser med EU ikke det samme, og det er derfor nødvendigt at anlægge to differentierede tilgange: én for Middelhavet og én for Rusland og NIS (de nye uafhængige stater).

Rusland og NIS

3.5. anmoder om igangsættelse af et nyt initiativ, som med udgangspunkt i tidligere erfaringer (Det Europæiske Økonomiske Område, Rådet for De Baltiske Lande, Den Nordiske Dimension) og sammenholdt med andre processer, såsom Middelhavsprocessen, kan give det eksisterende samarbejde mellem EU, Rusland og NIS en højere status,

3.6. anmoder om en udvidelse af samarbejdet mellem Rusland og EU ved at tage den nordlige dimension i brug som katalysator, som udstyres med en behørig finansieringsramme. Regionsudvalget opfordrer i denne forbindelse til oprettelse af det forum for Den Nordlige Dimension, som blev besluttet på Rådets (almindelige anliggender) møde den 9. april 2001 i Luxembourg, og til at lokale og regionale myndigheder får sæde heri,

3.7. støtter genoptagelsen af dialogen mellem EU og Belarus for at sætte skub i fornyelsesprocesserne på områderne demokrati, økonomi og menneskerettigheder i dette land og give mulighed for udveksling af erfaringer, som EU's lokale og regionale myndigheder kan bidrage med,

3.8. kræver en hurtig og varig løsning af problemet med Transdnjestria, som er den største hindring for en gunstig politisk og økonomisk udvikling af Moldova og en kilde til regionale spændinger.

Middelhavet

3.9. understreger, at der for landene langs den sydlige og østlige del af Middelhavet allerede findes et særlig instrument: Euro-Middelhavskonferencen i Barcelona, som omfatter en politisk, økonomisk og social/kulturel del. Skønt Euromed-associeringen ikke har opfyldt de forventninger, der blev skabt i 1995, udgør den en fornyende ramme for forbindelserne mellem EU og partnerlandene ved Middelhavet, der sigter mod etablering af en frihandelszone i år 2010,

3.10. mener, at Barcelona-processen bør udbygges gennem gradvis inddragelse af Middelhavslandene i alle EU's politikker — alt efter, hvor omfattende det gensidige engagement er,

3.11. mener, at et sådant intensiveret samarbejde indebærer en udbygning af den politiske dialog, som er mere nødvendig end nogensinde efter Irak-krigen og den stadig uløste israelsk-palæstinensiske konflikt,

3.12. støtter oprettelsen af den euromediterrane investerings- og partnerskabsfacilitet og mener, at dette instrument bør danne grundlag for oprettelsen af en egentlig Euromed-Bank,

3.13. mener, at EU's nye naboskabspolitik i Middelhavet bør baseres på et strategisk koncept, som tager højde for alle spørgsmål set i sammenhæng. Der er endvidere behov for at få etableret en egentlig tværkulturel dialog, som kan øge kendskabet til den »fremmede« og den gensidige forståelse samt fremme kulturel mangfoldighed i Middelhavsområdet,

3.14. understreger, at naboskabspolitikken bør have en differentieret tilgang, som tager hensyn til hvert enkelt partnerlands forbindelser med og forpligtelser over for EU og giver mulighed for at forhøje støtten til de lande, som opfylder de indgåede forpligtelser. Regionsudvalget støtter Marokkos anmodning om en særlig status i forhold til EU.

4. Øget inddragelse af de lokale og regionale myndigheder

4.1. opfordrer generelt til aktiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i denne nye politik, og i særdeleshed på følgende områder:

Fælles aspekter

4.2. opfordrer til at fremme samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder i henholdsvis EU og dets nabolande mod syd og øst. Der bør i denne forbindelse anvendes en nedefra-op-tilgang for at sikre, at samarbejdet indarbejdes i den nye naboskabspolitik,

4.3. kræver, at de lokale og regionale myndigheder i EU bliver hørt, før der foreslås nye initiativer i forbindelse med naboskabspolitikken, som påpeget af Kommissionen i hvidbogen om nye styreformer i EU. Dette gælder især fastlæggelsen af mål, benchmarks samt tidsplanen for gennemførelsen af de respektive handlingsplaner for de enkelte lande,

4.4. kræver ligeledes, at grænseregionerne deltager i udviklingen, gennemførelsen og evalueringen af disse handlingsplaner,

4.5. opfordrer til, at de forskellige samarbejdsinitiativer i nabolandene, som finansieres af EU, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder i EU, koordineres og supplerer hinanden for at skabe bedre sammenhæng og synergi mellem de ressourcer, der sættes ind,

4.6. anmoder om, at grænseregionerne vies særlig opmærksomhed, og at de bliver udstyret med passende instrumenter på linie med Kommissionens forslag i »Fællesskabsforanstaltninger for grænseregionerne« fra november 2002,

4.7. foreslår, at der sættes en dybtgående og bred debat i gang om EU's politiske begrænsninger, hvori de forskellige myndighedsniveauer, især det lokale og regionale, inddrages for at sikre, at Europas forskelligartethed og særegne karakter bliver anerkendt,

4.8. understreger endnu en gang, at de regionale og lokale myndigheder i EU spiller en nøglerolle i de forskellige initiativer til grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde, idet de er nogle af de bedst placerede aktører i det decentrale samarbejde i EU,

4.9. anmoder om, at der indføres et instrument til støtte for regionerne og de lokale myndigheder, især i grænseområderne, således at kompetencen vedrørende integration og social forståelse for integrationen af indvandrerbefolkningen kan udøves hensigtsmæssigt. Regionsudvalget opfordrer således til, at EU's indvandringspolitik beriges med en lokal og regional dimension.

Rusland og NIS

4.10. anmoder om oprettelse af et mødeforum for lokale og regionale myndigheder, hvilket skulle give mulighed for at evaluere det politiske og administrative decentraliseringsniveau i Belarus, Moldova og Ukraine med henblik på en strategisk tilnærmelse mellem EU's regionale aktører og ovennævnte lande,

4.11. anmoder om, at regionerne inddrages i fastlæggelsen af transportinfrastrukturskemaerne for at sikre bedre territorial integration og sammenføining af grænseområderne,

4.12. anmoder om støtte til et program for erstatning/ omlægning af kerneenergi til mere miljøvenlige modeller samt fremme af nye vedvarende energiformer,

4.13. anmoder om øget grænseoverskridende samarbejde om forvaltning og toldkontrol for at undgå menneskesmugling og normalisere handelen med varer.

Middelhavsområdet

4.14. gentager — under henvisning til Barcelona-erklæringen og konklusionerne fra konferencen i Stuttgart og Det Europæiske Råds møde i Köln — sin anmodning om, at de regionale og lokale myndigheder i praksis inddrages nærmere i Euro-Middelhavspartnerskabet som privilegerede partnere for fred, stabilitet og fremgang i Middelhavsområdet,

4.15. gentager, at dette bør ske gennem oprettelse af en regional og lokal instans som en del af Euro-Middelhavsinstitutionerne. Denne instans, som skal omfatte kommuner og regioner fra begge sider af Middelhavet, skal have til opgave at sætte skub i partnerskabet og udarbejde programmer, som omfatter foranstaltninger for hele Middelhavsområdet,

4.16. beklager, at der endnu ikke er afholdt et eneste af de møder, som ifølge Barcelona-erklæringen skulle samle repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder om en drøftelse af problemerne og udveksling af erfaringer. Regionsudvalget ønsker, at man i år tager fat på at afholde sådanne møder,

4.17. gentager sin anmodning om, at det decentrale Euro-Middelhavssamarbejde bliver en af grundpillerne i hele processen, og anmoder i denne forbindelse om, at regioner og kommuner på vegne af Kommissionen og som led i det decentrale samarbejde får til opgave at forvalte finansielle ressourcer fra EU til Middelhavspartnerlandene,

4.18. anmoder om, at Euro-Middelhavsfonden gøres til en »fondenes fond«, der skal omfatte alle eksisterende nationale, regionale og lokale initiativer i Den Europæiske Union og på den sydlige og østlige Middelhavsbred. Fonden skal fungere som katalysator for en dialog mellem den kristne, den islamiske og den jødiske kultur og som referenceramme for inddragelse af kommuner og regioner fra de to Middelhavskyster gennem en tilnærmelse af civilsamfundene. Regionsudvalget understreger betydningen af at iværksætte et specifikt program for oplysning og bevidstgørelse af borgerne i Middelhavsområdet, hvor de regionale og lokale institutioner skal spille en hovedrolle.

5. Et nyt instrument for nabolandene

5.1. støtter strategien og retningslinjerne i Kommissionens meddelelse »Bane vejen for et nyt instrument for nabolandene«,

5.2. mener, at Kommissionens foreslåede foranstaltninger vil sikre den nødvendige samordning mellem de forskellige programmer for grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde mellem EU og dets nabolande. Manglen på samordning har som påpeget af Regionsudvalget og andre EU-institutioner hidtil blokeret samarbejdet, som er afgørende, hvis der skal opnås en harmonisk udvikling i nabolandene,

5.3. mener, at dette nye instrument bør tjene til at styrke de nuværende metoder til at samarbejde på tværs af grænser og regioner, således at lokale og regionale myndigheder kan deltage mere aktivt i samarbejdet,

5.4. er enig med Kommissionen i, at det nye instrument for nabolandene bør indeholde en overordnet samarbejdsstrategi, så myndighederne i EU og dets nabolande lettere kan gå sammen om iværksættelse af handlingsprogrammer,

5.5. understreger vigtigheden af, at de lokale og regionale myndigheder deltager i udformningen, gennemførelsen og videreudviklingen af det nye instrument for nabolandene. Udvalget anmoder i den forbindelse Kommissionen om at arrangere konferencer og seminarer, hvor det vil være muligt at redegøre for og analysere det frugtbare samarbejde, som lokale og regionale myndigheder har indledt på tværs af grænserne ved hjælp af egne midler,

5.6. bifalder, at det nye instrument for nabolandene indføres i to faser. I relation til første fase (2004-2006) understreger udvalget, at det er vigtigt, at naboskabsprogrammerne er i drift i begyndelsen af 2004. Kommissionen bør desuden tage hensyn til de programmer, som kommuner og regioner i EU udvikler med myndighederne i nabolandene, og støtte nye samarbejdsinitiativer som f.eks. det grænseoverskridende udviklingsprogram mellem Andalusien og Marokko, der finansieres af regionen Andalusien og Marokkos regering,

5.7. understreger, at det nye instrument ud over det grænseoverskridende samarbejde, der er knyttet til Interreg III A, også

bør omfatte det tværregionale samarbejde, som indgår i Interreg III B. I den sammenhæng og af hensyn til de specifikke områder, der grænser op til nabolandene, anmoder udvalget om iværksættelse af programmer, der skal sikre en integreret udvikling og sigte specielt på fysisk planlægning, miljø, SMV-politik, beskæftigelse, erhvervs- og socialpolitik samt forvaltning af migrationsstrømme med særligt fokus på sikkerheds-, modtagelses- og integrationsproblemer,

5.8. anmoder om, at Regionsudvalget i forbindelse med anden fase inddrages i formuleringen og definitionen af det nye instrument for nabolandene efter 2006 gennem deltagelse i hørings- og godkendelsesprocessen.

Bruxelles, den 9. oktober 2003.

Albert BORE

Formand for

Regionsudvalget
